

Poslijediplomski specijalistički studij iz supervizije psihosocijalnog rada

---

Prijedlog studijskog programa

Zagreb, 12. svibanj 2005.

1. UVOD

a) Razlozi za pokretanje poslijediplomskog specijalističkog studija iz supervizije psihosocijalnog rada

Supervizija se kao metoda usvajanja profesionalnih znanja i profesionalnog razvoja počela razvijati u Sjedinjenim Američkim Državama u području socijalnog rada potkraj 19. stoljeća, a u Europu je prenesena tek 50 ih godina 20. stoljeća kao dio Marshallova plana pomoći nakon Drugoga svjetskog rata (Van Kessel, 1997.; Pantić, 2004.). Danas je supervizija nužna u profesionalnom radu i razvoju svih koji neposredno rade s ljudima. Razvija se kao specifična profesija, koja nije prvenstveno usmjerena na sadržaj psihosocijalnog rada već na proces u kojemu se stručnjak razvija kao "instrument" tog rada odnosno potiče se razvoj profesionalne i osobne kompetentnosti.

Kroz superviziju se razvija tzv. reflektirajući praktičar koji radi u psihosocijalnom području s produbljenim razumijevanjem odnosa među ljudima, uzroka nastanka određenih problema i činitelja koji potiču ili otežavaju dalji razvoj, kako njegov tako i korisnika usluga. Polazeći od Kolbeova modela učenja to razumijevanje mora biti kognitivno, emocionalno i iskustveno (Knapam i Morrison, 1998.). Razvija se kroz odnos u superviziji kao kreativnom prostoru u kojemu stručnjaka ima mogućnosti razvijati vlastiti profesionalni stav, postati svjestan svojih resursa i poteškoća, te konstruktivno i realno vrednovati svoju vlastitu kompetentnost.

Ovakav model supervizijskog rada vodi razvoju stručnjaka pri čemu se integriraju osobni i profesionalni razvoj kao dvije nužne i međusobno povezane pretpostavke zrelog i kompetentnoga profesionalnog djelovanja (Van Kessel, 2001.). Supervizija je proces u kojemu se susreću osobne dispozicije, emocionalne reakcije i stručna kompetentnost, s jedne strane, sa zahtjevima profesionalnog djelovanja s druge strane. U tom smislu supervizija ima stalni zadatak integracije osobnog i profesionalnog, što dovodi do toga da stručnjak razvija sposobnost da sam sebi postavlja pitanja i na procesno-dijalektički način proučava svoju praksu i time postaje i sam svoj (unutarnji) supervizor. Polazeći od navedenog superviziju možemo definirati na sljedeći način (Ajduković i Cajvert, 2004.):

Supervizija je proces razvoja stručnjaka kao reflektirajućeg praktičara. To je kreativni proces u kojemu stručnjak u zajedništvu i suradnji sa supervizorom uči iz svojih iskustava, traži vlastita rješenja problema s kojima se susreće u radu, uključujući djelotvornije suočavanje sa stresom, sagledava situaciju klijenta i njegove resurse, svoje misli, osjećaje i resurse te odnos s klijentom iz različitih perspektiva. Integrirajući te različite aspekte profesionalne situacije stručnjak stvara pretpostavke da djeluje kao profesionalno kompetentna osoba. Tako

supervizija osigurava kvalitetan rada s korisnicima psihosocijalnog rada.

U pomagačkim strukama je opće prihvaćeno stajalište da je (1) supervizija nužan aspekt profesionalnog razvoja, (2) supervizija značajan način osiguravanja kvalitete rada s korisnicima/klijentima i ostvarivanja njihovih prava te (3) supervizija tzv. druga profesija, odnosno da bi se netko bavio supervizijom nužno je da ovlada određenim znanjima i vještinama specifičnim upravo za proces supervizije. U skladu s tim se u mnogim zemljama Europske unije sustavno se obrazuju supervizori na razini poslijediplomskog obrazovanja. Tako se poslijediplomski specijalistički studiji iz supervizije odvijaju na Sveučilištu u Ljubljani, Sveučilištu u Stockholmu, Sveučilištu u Göteborgu, Katoličkom Sveučilištu u Münchenu i drugdje.

Uz to, u Međunarodnim općim standardima za obrazovanje socijalnih radnika (Global Qualifying Standards for Social Work Education and Training) koji je usvojilo Međunarodno udruženje studija za socijalni rada i Federacija socijalnih radnika 2004. godine (www.iassw.soton.ac.uk ili www.ifsw.org) posebno je istaknut značaj supervizije kao načina učenja. Iz svega navedenog je razvidno da je neophodno imati obrazovane supervizore u području (psih)socijalnog rada.

b) Dosadašnja iskustva predlagača u provođenju ekvivalentnih ili sličnih programa

Krajem 2000. godine Studijski centar socijalnog rada potaknuo je s tadašnjim Ministarstvom rada i socijalne skrbi trogodišnji projekt «Uvođenje supervizije u sustav socijalne skrbi Republike Hrvatske» u okviru kojeg je uspostavljena suradnja sa Sidom (Švedska međunarodna agencije za razvoj) i Društvom za psihološku pomoć, te Sveučilištem u Göteborgu i Sveučilištem u Stockholmu. U izobrazbi 10 edukatora trenera iz supervizije i 35 supervizora psihosocijalnog rada sudjelovao je niz najpoznatijih svjetskih stručnjaka iz područja supervizije iz Švedske, Nizozemske, Danske, Njemačke, Izraela i Sjedinjenih Američkih Država. Najznačajnija postignuća projekta su bila:

- osposobljavanje 10 stručnjaka za edukatore supervizije psihosocijalnog rada koje su odgovarajućom diplomom licencirali Sveučilište u Göteborgu i Sveučilište u Stockholmu;
- osposobljavanje 35 stručnjaka iz sustava socijalne skrbi za supervizore psihosocijalnog rada kojima je odgovarajuće potvrde o sudjelovanju u edukaciji izdao Pravni fakultet i tadašnje Ministarstvo rada i socijalne skrbi;
- tiskanje prvog sveučilišnog udžbenika iz supervizije (Ajduković, M. i Cajver, LJ. (ur.) (2004.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 383 str.

Od 10 edukatora iz supervizije njih 5 je sveučilišnih nastavnika (2 profesora i 1 docent sa Studijskog centra socijalnog rada Pravnog fakulteta, 1 profesor s Odsjeka za psihologiju Filozofskog fakulteta, 1 profesor Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta). Na taj način su stvorene pretpostavke za razvoj specijalističkog poslijediplomskog obrazovanja iz supervizije u nas: obrazovani stručnjaci za poučavanje supervizije, iskustvo s planiranjem i provođenjem obrazovanja iz supervizije, te mreža supervizora koji mogu omogućiti kvalitetnu stručnu praksu studentima specijalističkog studija.

Predlagač i nositelj ovog specijalističkog studija, je također uspostavio prvi poslijediplomski znanstveni studij iz polja socijalnih djelatnosti pod nazivom Poslijediplomski studij iz teorije i metodologije socijalnog rada koji je počeo s radom tijekom školske godine 2002/2003.

c) Mogući partneri koji su pokazali interes za program ili bi mogli biti zainteresirani za njegovo pokretanje

Temeljem dosadašnjih iskustva u provođenju prve izobrazbe iz supervizije, očekuje se da će interes za pokretanje specijalističkog studija iz supervizije psihosocijalnog rada imati Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi, Ministarstvo obitelji, branitelj i međugeneracijske solidarnosti, tijela lokalne uprave i samouprave kao i sve brojnije udruge civilnog društva. Naime, radi se u službama i organizacijama tijelima za čiju djelotvornost je nužno imati dostup kvalitetnoj superviziji kao značajnom aspektu profesionalnog razvoja stručnjaka u području (psih)socijalnog rada i osiguravanje kvalitetnih usluga korisnicima.

d) Otvorenost studija prema pokretljivosti polaznika

Otvorenost i pokretljivost studenata osigurana je kroz (1) mogućnosti upisa ovog studija za stručnjake iz područja društvenih, edukacijskih i humanističkih znanosti koji rade kao pomagači, (2) mogućnosti studenata da upisuju izborne predmete na drugim srodnim programima na sveučilištu, (3) ponudom izbornih kolegija studentima s drugih srodnih studija te (4) mogućnost uključivanja u međunarodne komparabilne programe s obzirom da je studij kreiran u skladu sa standardima ANSE (Association of National Organization of Supervisors in Europe).

e) Ostali elementi i podaci

U veljači 2001. godine Senat Sveučilišta u Zagrebu je na prijedlog Studijskog centra socijalnog rada Pravnog fakulteta u Zagrebu, donio odluku kojom se pokreće postupak prihvaćanja nastavnog plana i programa stručnog studija iz supervizije. Predlagač je podastrio prijedlog 2004. godine jer su tad ostvareni svi potrebni uvjeti i pretpostavke za započinjanje specijalističkog studija iz supervizije. U prosincu 2004. godine dostavljene su recenzije prijedloga programa čije su sugestije korištene u izradi ovog prijedloga studijskog programa. Između ostalog prihvaćena je sugestija recenzenata koja se odnosi na promjena naziva studija iz Specijalističkog studij iz supervizije kako je bilo prvobitno predloženo, u Specijalističkog studij iz supervizije psihosocijalnog rada.

S obzirom da do sada nije bilo poslijediplomskih specijalističkih studija iz ovog područja očekujemo veliki interes pogotovo djelatnika sustava socijalne skrbi što će omogućiti izbor najboljih kandidata. Kao što je u obrazloženju navedeno, u nas je do sada postojala samo jedna edukacija za superviziju psihosocijalnog rada koja nije bila ustrojena kao specijalistički studij. Za navedenu edukaciju se prijavilo više od 120 kandidata iako je bilo moguće primiti samo 30. Evaluacija projekta pokazala je postojanje velikog interesa stručnjaka kako za sudjelovanje u superviziji tako i za daljnju edukaciju za supervizore. Tako je na uzorku od 270 stručnjaka u sustavu socijalne skrbi njih 85% izjavilo da ima potrebu za supervizijom (Petak, 2004.). Evaluacija iskustva sa supervizijom onih koji su sudjelovali u supervizijskim grupama koje su vođene u okviru ovog projekta pokazala je da je sudjelovanje dovelo do kvalitetnijeg rada, povećane profesionalne kompetentnosti i većeg zadovoljstva s poslom (Ajduković, M. i Ajduković, D., 2004.)

Uz to nadolazeća reforma sustava socijalne skrbi dodatno ističe potrebu za novim znanjima u području rukovođenja u socijalnim djelatnostima i potrebu za supervizijskim radom. To će još

povećati interes za ovaj specijalistički program koji je usmjeren na stjecanje praktičnih znanja i vještina dobro utemeljenih na teorijskim spoznajama, a koja se mogu koristiti ne samo u neposrednom vođenju supervizijskog rada već i u boljem rukovođenju i kvalitetnijem pružanju usluga korisnicima. Stoga se očekuje veliki interes potencijalnih polaznika.

II. NASTAVNI PLAN I PROGRAM

2. 1. Naziv studija

Poslijediplomski specijalistički studij iz supervizije psihosocijalnog rada, područje društvenih znanstveni, polje socijalnih djelatnosti, grana teorija i metodologija socijalnog rada.

2. 2. Nositelj studija

Zavod za socijalni rad Studijskog centra socijalnog rada Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

2. 3. Trajanje studija

Poslijediplomski specijalistički studija iz supervizije psihosocijalnog rada traje dvije godine odnosno četiri semestra. Tijekom studija potrebno je ostvariti najmanje 120 ECTS bodova.

2.4. Uvjeti upis

Na poslijediplomski specijalistički studij iz supervizije psihosocijalnog rada mogu se upisati osobe koje ispunjavaju slijedeće uvjete:

- završeni sveučilišni diplomski studij socijalnog rada
- aktivno znanje jednog svjetskog jezik
- najmanje tri godine staža u neposrednom radu s ljudima

Kvalifikacijski ispit polažu svi pristupnici koji zadovoljavaju formalne uvjete. Ispit se sastoji od:

- sudjelovanja u iskustvenoj radionici u kojoj se procjenjuje motivacija i temeljne komunikacijske vještine nužne za sudjelovanje u Poslijediplomskom specijalističkom studiju iz supervizije psihosocijalnog rada;
- pismenog dijela u formi motivacijskog eseja u kojem pristupnici na temelju svoje profesionalne biografije iznose svoje profesionalne planove pod vidom usavršavanja iz supervizije kao tzv. druge profesije, što će omogućiti procjenu motivacijske osnove za ova specijalistički studij.

Polaznici mogu biti i kandidati koji su završili sveučilišni diplomski studij psihologije, socijalne pedagogije i drugih srodnih društvenih, edukacijskih i humanističkih područja ukoliko polože odgovarajuće razlikovne ispite tijekom prve godine poslijediplomskog studija. Polaznici poslijediplomskog specijalističkog studija iz supervizije psihosocijalnog rada kao razlikovne trebaju položiti slijedeće kolegije diplomskog studija socijalnog rada: Socijalni rad s pojedincem i Socijalni rad s grupom, ukoliko nisu tijekom diplomske nastave položili predmete koji im sadržajno odgovaraju.

Prijavi na natječaj za upis na studij treba priložiti:

- životopis s opisom stručne aktivnosti s posebnim osvrtom na dotadašnja iskustvom sa supervizijom te dotadašnjim stručnim izobrazbama
- motivacijski esej (obrazloženje interesa za upis i pohađanje specijalističkog studija),
- domovnicu i izvadak iz matične knjige rođenih
- diplomu diplomskog stupnja
- izjavu o prihvaćanju uvjeta studiranja propisanu Pravilnikom o ustroju i načinu izvedbe poslijediplomskih sveučilišnih studija Pravnog fakulteta i uvjetima navedenim u ovom Studijskom programu.

Uz poštovanje, svih formalnih uvjeta, prednost pri upisu će imati pristupnici koji su do tada sudjelovali u superviziji.

2. 5. Kompetencije koje polaznik stječe završetkom studija

To je studij u kojem se kandidat/kinja priprema i osposobljava za samostalno vođenje supervizije u psihosocijalnom radu. Studij nije ograničen na neko specifično područje socijalnog rada već uključuje primjenu stečenih znanja u širokom rasponu aktivnosti u području psihosocijalnog rada. Primjeri područja rada educiranih supervizora su npr. psihosocijalni rad s djecom, psihosocijalni rad s obiteljima, psihosocijalni rad s osobama s invaliditetom, psihosocijalni rad sa starima, savjetovanje, rad s kroničnim bolesnicima i drugo. Osobit naglasak stavlja se na temeljito upoznavanje specifičnih vještina supervizijskog procesa i teorijsko utemeljenje njihove primjene. Stečena znanja se mogu koristiti u vođenju razvojno-integrativne, timske i organizacijske supervizije, što program čini podjednako korisnim za osobe koje su u rukovodnim ulogama, kao i osobe koje se žele baviti supervizijom u užem smislu te riječi.

2.6. Akademski naziv

Poslijediplomskim stručnim studijem iz supervizije psihosocijalnog rada stječe se akademski stupanj specijalista supervizora psihosocijalnog rada iz polja socijalnih djelatnosti.

3. OPIS PROGRAMA

3.1. Popis obaveznih i izbornih predmeta

Program nastave poslijediplomskog studija utvrđuje se zasebnim izvedbenim planom nastave koji za svaku generaciju polaznika potvrđuje Znanstveno Vijeće poslijediplomskih studija Pravnog fakulteta, a na prijedlog Vijeća poslijediplomskog specijalističkog studija iz supervizije psihosocijalnog rada. U cilju postizanja više razine kvalitete nastave poslijediplomskih studija, Znanstveno vijeće poslijediplomskih studija Pravnog fakulteta na prijedlog Vijeća ovog poslijediplomskog specijalističkog studija može prihvatiti izmjene programa koje obuhvaćaju najviše do 10% nastave.

Svaka školska godina sastoji se od dva semestra, a tijekom svakog semestra student treba postići 30 bodova. Studij je organiziran po načelu ECTS bodovnog sustava. Pri tome se mogu

razlikovati tri skupine bodova:

- bodovi koji se odnose na obavezne i izborne predmete
  - bodove koji se odnose na praktični supervizijski rad, a koji uključuje sudjelovanje u grupnoj supervizije neposrednog rada, vođenje grupne supervizije i superviziju supervizijskog rada (meta supervizija)
  - bodove koji se odnose na ostale studentske obaveze kao što je izrada završnog rada.
- U definiranju sadržaja programa Poslijediplomskog specijalističkog studija iz supervizije psihosocijalnog rada nastojalo se postići sljedeće:
- fleksibilnost i individualizacija koju omogućava omjer obaveznih i izbornih predmeta te raznolika ponuda izbornih kolegija,
  - naglašavanje integracije teorije i vještina supervizijskog rada,
  - iskustveno učenje i neposredna primjena stečenih znanja tijekom samog specijalističkog studija što se osigurava kroz obavezu vođenja supervizijske grupe te sudjelovanja u meta-superviziji,
  - naglašavanje vrijednosno-etičke komponente u provođenju supervizijskog rada.

U ostvarivanju programa koristi se prvenstveno iskustveno učenje uz mentorsko praćenje. Izborni predmeti omogućavaju širu primjenu znanja o supervizijskom procesu. Omjer obaveznih i izbornih kolegija sa iskustvenim radom vođenje supervizije omogućava postizanje visoke razine stručnosti polaznika u području supervizije.

Program je osmišljen u skladu s formalnim standardima ANSE (Association of National Organizations for Supervision in Europe) (www.supervision-eu.org/anse).

Prijedlog nastavnog plana

I godina

1. semestar

Predmeti

Broj sati

ECTS bodovi

Nositelj

Razvoj, modeli i konteksti supervizije 15 5 Prof. dr. sc. Liljana Igrić

Komunikacijski procesi u superviziji 20 6 Prof. dr. sc. Antonija Žižak

Proces individualne i grupne supervizije 45 13 Prof. dr. sc. Marina Ajduković

Doc. dr. sc. Kristina Urbanc

Rad na neposrednom razvoju vještina supervizijskog rada

Supervizija neposrednog psihosocijalnog rada 40 6

UKUPNO

120

30

2. semestar

Predmeti

Broj sati ECTS bodovi

Nositelj

Obavezni kolegiji

Evaluacijska istraživanja u psihosocijalnom radu 20 6 Prof. dr. sc. Dean Ajduković

Izborni kolegij 1. 15 5

Rad na neposrednom razvoju vještina supervizijskog rada

Vođenje grupne supervizije

30 8

Meta-supervizija

30 8

Supervizija neposrednog psihosocijalnog rada 20 3

UKUPNO

115

30

II godina

3. semestar

Predmeti Broj sati ECTS

bodovi Nositelji

Timska supervizija 15 5 Prof. dr. sc. Vlasta Vizek Vidović

Izborni kolegij 2 15 5

Izborni kolegij 3. 15 5

Izborni kolegij 4. 15 5

Rad na razvoju vještina supervizijskog rada

Vođenje grupne supervizije 15 5

Meta-supervizija 15 5

UKUPNO

90

30

4. semestar

Rad na razvoju vještina supervizijskog rada Broj sati ECTS
bodovi

Vođenje grupne supervizije 15 5

Meta-supervizija 15 5

Izrada završnog rada
20 Mentor

UKUPNO
30

Struktura studentskih obaveza tijekom specijalističkog studija iz supervizije psihosocijalnog rada izražena ECTS bodovima

Studentske obaveze ECTS

Obavezni predmeti 35

Izborni predmeti 20

Rad na razvoju vještina supervizijskog rada

- Supervizija psihosocijalnog rada
- Vođenje grupne supervizije
- Supervizija supervizijskog rada (meta- supervizije)

9

18

18

Ostale individualizirane obaveze

- Izrada završnog rada

20

UKUPNO

120

Odabir izbornih predmeta

Student može birati izborne predmete iz tri područja:

1. Uže područje specijalističkog studija
2. Šire područje socijalnog rada
3. Predmeta s drugih poslijediplomskih studija koji se utvrđuju individualno s obzirom na obrazovne ciljeve i potrebe polaznika specijalističkog studija

Student je dužan barem 50% bodova koje donose izborni predmeti izabrati iz specifičnog područja specijalističkog studija iz supervizije psihosocijalnog rada.

Nastava iz pojedinog izbornog predmeta održavati će se ako se za pojedini predmet prijavi najmanje 8 studenata. Ukoliko se prijavi manje kandidata nastava će se odvijati po načelima individualnog mentorskog pristupa.

Popis izbornih predmeta iz užeg područja specijalističkog studija supervizije psihosocijalnog

rada

Izborni predmeti

Broj sati nastave

ECTS bodovi

Nositelji

1. Psihosocijalni rad u različitim kontekstima 15 5 Prof. dr. sc. Antonija Žižak
2. Modeli učenja odraslih 15 5 Prof. dr. sc. Vesna Vlahović Štetić
3. Krizne intervencije u superviziji 15 5 Prof. dr. sc. Lidija Arambašić
4. Teorije pomaganja 20 6 Doc. dr. sc. Kristina Urbanc
5. Organizacijska supervizija i organizacijski razvoj 15 5 Prof. dr. sc. Dean Ajduković
6. Supervizija studenata i početnika 15 5 Doc. dr. sc. Kristina Urbanc
7. Konzultacija i coaching 15 5 Prof. dr. sc. Vlasta Vizek Vidović
8. Supervizija preventivnih programa 15 5 Prof. dr. Josip Janković
9. Kreativne tehnike u superviziji 15 5 Prof. dr. sc. Lidija Arambašić
10. Profesionalni stres i mentalno zdravlje pomagača 15 5 Prof. dr. sc. Marina Ajduković

Popis izbornih predmeta s ostalih poslijediplomskih studija iz socijalnih djelatnosti (točka 3.4)

Izborni kolegiji Broj sati nastave ECTS bodovi

Nositelji

1. Djeca u skrbi 15 5 Doc. dr. sc. Branka Sladović Franz
2. Suvremeno roditeljstvo 15 5 Doc. dr.sc. Ninoslava Pećnik
3. Osnaživanje osoba s invaliditetom 15 5 Doc. dr. sc. Kristina Urbanc
4. Invaliditet u obitelji 15 5 Doc. dr. sc. Zdravka Leutar
5. Odabrana poglavlja iz gerontologije 15 5 Dr. sc. Ana Štambuk
6. Socijalna kognicija 15 5 Doc. dr. sc. Željka Kamenov
7. Etika i ljudska prava 15 5 Prof. dr. sc. Nino Žganec
8. Psihosocijalni pristup u radu s adolescentima 15 5 Doc. dr. sc. Kristina Urbanc
9. Palijativna skrb 15 5 Dr. sc. Ana Štambuk
10. Modeli istraživanja u društvenim znanostima 20 6 Prof. dr. sc. Mladen Knežević

Popis izbornih predmeta s drugih poslijediplomskih studija (točka 3.4.)

Utvrđuje se individualno s obzirom na obrazovne ciljeve i potrebe polaznika specijalističkog studija.

Rad na neposrednom razvoj vještina supervizijskog rada

Nastavni rad na neposrednom razvoju vještina supervizijskog rada odvijati će se kroz tri razine obaveznih, ali individualiziranih aktivnosti polaznika čija je struktura ECTS bodova prikazana kao sastavni dio prijedloga nastavnog plana:

1. Supervizija neposrednog psihosocijalnog rada (9 ECTS bodova)

Kao temeljna iskustvena razina izobrazbe za supervizore psihosocijalnog rada, u grupama od

po 6 do 8 polaznika odvijati će se supervizija njihovog neposrednog rada kao stručnjaka. Grupe će biti sastavljene s obzirom na područje neposrednog rada polaznika. Osnovni cilj ovog oblika rada je stjecanje neposrednog iskustva sa supervizijom koju vode profesionalni supervizori. Polaznici su dužni sudjelovati u najmanje 60 sati neposrednog supervizijskog rada.

Grupe će voditi licencirani supervizori koji su prošli izobrazbu za supervizore u skladu s kriterijima ANSE (Association of National Organizations for Supervision in Europe) (www.supervision-eu.org/anse), a imenovati će ih Vijeće poslijediplomskog specijalističkog studija iz supervizije psihosocijalnog rada nakon što se utvrde specifične potrebe polaznika. Polaznici aktivno sudjeluju u izboru svog supervizora.

Ukoliko polaznici u vrijeme upisivanja poslijediplomskog specijalističkog studija već sudjeluju u superviziji svog neposrednog rada ili su u razdoblju od tri godine neposredno prije upisivanja specijalističkog studija prošli kroz proces supervizijskog rada u predviđenom opsegu te je superviziju vodio licencirani supervizor, mogu uz odgovarajuću potvrdu supervizora te opis sadržaja i načina supervizijskog rada podnijeti pismenu molbu Vijeću poslijediplomskog studija da im se prizna odgovarajući broj ECTS bodova. Navedena molba se mora podastrijeti Vijeću i ono će je riješiti tijekom prvog semestra.

2. Vođenje grupne supervizije (18 ECTS bodova)

Vođenje grupne supervizije pod nadzorom trenera za superviziju psihosocijalnog rada je temeljna aktivnost ovog programa u kojoj se integriraju teorijski stečena znanja na nastavi i iskustva u sudjelovanju u superviziji vlastitog rada u smjeru razvoj kompetentnog supervizora psihosocijalnog rada.

Tijekom drugog semestra polaznici su dužni isplanirati i započeti rad supervizijske grupe koju će voditi tijekom trećeg i četvrtog semestra. Polaznici su dužni voditi grupu najmanje 18 do 24 susreta u trajanju od 2 do 3 sata. Obavezni su redovito, nakon svakog susreta, evaluirati rad grupe i svoj rad, te pisati odgovarajuće pismeno izvješće o radu. Također su dužni sudjelovati u grupnoj superviziji svog supervizijskog rada u predviđenom opsegu.

Na kraju svake školske godine polaže se jedinstveni ispit iz praktičnog dijela nastave. Uspješno ovladavanje praktičnog dijela programa procjenjuje tročlano povjerenstvo u kojoj su članovi - voditelj meta-supervizije te i još dva nastavnika. Napredak se može ocijeniti bilo neposrednom demonstracijom supervizijskog rada, bilo podastiranjem na uvid video ili audio zapisa supervizijskog rada.

3. Supervizija supervizijskog rada (18 ECTS bodova)

Osnovni cilj ovog oblika nastave je vođenje i usmjeravanja profesionalnog razvoj budućih supervizora. Na superviziji supervizijskog rada voditelj je dužan tijekom II semestra poticati i usmjeravati proces planiranje i započinjanja vođenje supervizijskih grupa polaznika. Tijekom III i IV semestra dužan je pratiti kvalitetu njihovog neposrednog rada kao supervizora, napredak u razvoju supervizijske grupe koju vode, te usmjeravati proces njihovog učenja uključujući razvoj profesionalnih vještina i znanja potrebnih za kvalitetan i kompetentna supervizijski rad.

Rad se odvija u grupama od po 6 do 8 polaznika specijalističkog studija iz supervizije psihosocijalnog rada. Jedan susret traje u pravilu 4 sata, a rad se dovija kroz 15 susreta tijekom II, III i IV semestra.

Barem dva puta tijekom tih semestara svi voditelji supervizija supervizijskog rada imaju zajednički susret s koordinatorom neposrednog rada odnosno voditeljem poslijediplomskog studija kako bi se što bolje pratilo ostvarivanje obrazovni ciljevi i te ojačavala veza između teorijskog i praktičnog dijela nastave.

Za supervizore supervizijskog rada mogu biti isključivo izabrani stručnjaci koji su stekli međunarodno priznate edukacije za trenere supervizije. Početkom 2005. godine taj status imaju prof. dr. sc. Marina Ajduković, prof. dr.sc. Lidija Arambašić, mr. sc. Irena Bezić, mr. sc. Lilja Cajvert, prof. dr.sc. Liljana Igrić, prof. dr. sc. Josip Janković, Zdenka Pantić, Jasenka Pregrad, doc. dr. sc. Kristina Urbanc, prof. dr. sc. Antonija Žižak. Vijeće poslijediplomskog studija je u mogućnosti da u skladu s navedenim kriterijima naknadno proširi ovu listu. Voditelj poslijediplomskog studija u pravilu ne bi trebao voditi superviziju supervizijskog rada već koordinirati rad voditelja meta-supervizije.

3.2. Opis svakog predmeta

Opis svakog predmeta je u prilogu 1.

3.3. Struktura studija, ritam studiranja i obaveze polaznika

Struktura studija je detaljnom opisana u točki 3.1.

S obzirom da se očekuje da će studenti u pravilu biti zaposleni, uvjeti upisa u drugu godinu studija su (1) testirani semestri proteke godine studija, (2) položen barem jedan ispit te (3) ispunjene obaveze sudjelovanja u radu na razvoju vještina supervizijskog rada odnosno položen ispit iz praktičnog dijela nastave. Testiranje semestra obaviti će se ako student ima prva i druge potpise iz svih upisanih predmeta uz podmirenje svih financijskih obaveza.

3. 4. Popis predmeta, modula i drugih dijelova programa koje polaznika može izabrati s drugih poslijediplomskih studija

Opisano o točki 3.1.

3.5. Kriteriji i uvjeti prijenosa ECTS-bodova

Pripisivanje bodovne vrijednosti predmetima koje studenti mogu izabrati s drugih studija na sveučilištu-predlagaču ili drugim sveučilištima će vršiti povjerenstvo Vijeće ovog poslijediplomskog studija temeljem individualne analize sadržaja predmeta, opsega nastavnih i izvannastavnih obaveza, a na pismeni zahtjev studenta. Vijeće ovog poslijediplomskog studija je dužno prihvatiti ili otkloniti prijedlog uz pismeno obrazloženje studentu.

3.6. Popis predmeta koji se mogu izvoditi na stranom jeziku

Izborni predmeti

Broj sati nastave ECTS bodovi Nositeljice

1. Krizne intervencije u superviziji 15 5 Prof. dr. sc. Lidija Arambašić
2. Supervizija studenata i početnika 15 5 Doc. dr. sc. Kristina Urbanc
3. Konzultacija i coaching 15 5 Prof. dr. sc. Vlasta Vizek Vidović
4. Kreativne tehnike u superviziji 15 5 Prof. dr. sc. Lidija Arambašić
5. Profesionalni stres i mentalno zdravlje pomagača 15 5 Prof. dr. sc. Marina Ajduković

3.7. Uvjeti pod kojima studenti koji su prekinuli studij mogu nastaviti studij

Studentu koji je prekinuo studij, Vijeće poslijediplomskog studija može na njegov obrazloženi pismeni zahtjev odobriti nastavak studija s tim da upisuje predmete, pohađa nastavu i polaže ispite po programu koji je na snazi u vrijeme nastavaka studija odnosno da ponovno upiše semestar tijekom kojeg je prekinuo studij.

3.8. Uvjeti pod kojima polaznik stječe potvrdu o apsolviranom dijelu studijskog programa

Studentu koji je apsolvirao studij, ali ga nije završio, izdaje se na njegov zahtjev potvrda o apsolviranom dijelu studijskog programa kao dijela cjeloživotnog obrazovanja. U potvrdu se unose podaci o položenim ispitima, prihvaćenim i ocjenjenim seminarским radovima i ostalim postignutim rezultatima koja uključuje ocjenu i ekvivalent ECTS bodova.

3.9. Način završetka studija i uvjeti odobrenje teme završnog rada

Način završetka studija i uvjeti za prijavu teme završnog specijalističkog rada regulirani su Statutom i Pravilnikom o ustroju i načinu izvedbe poslijediplomskih sveučilišnih studija Pravnog fakulteta, Statutom Sveučilišta u Zagrebu te Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

3.10. Maksimalna duljina trajanja studija

Specijalistički studij može trajati najviše 4 godina od dana početka nastave u prvom semestru. Na obrazloženi zahtjev studentu se može iz opravdanih razloga produžiti trajanje studija (3.7.).

4. UVJETI IZVOĐENJA STUDIJA

4.1. Mjesto izvođenja studijskog programa

Nastava se provodi u prostorijama Studijskog centra socijalnog rada Pravnog fakulteta,

Nazorova 51. Rad na razvoju neposrednih vještina supervizijskog rada se može provoditi i na drugim odgovarajućim mjestima, ovisno o potrebama i mogućnostima polaznika te uz suglasnost Vijeća poslijediplomskog specijalističkog studija.

4.2. Podaci o prostoru i opremi

Prostori predviđeni za različite oblike nastave su opremljeni odgovarajućom opremom za suvremeno izvođenje nastave (video, LCD projektori i drugo) te knjižnicom iz područja socijalnih djelatnosti. Studentima je također na raspolaganju i biblioteka Pravnog fakulteta te odgovarajuće elektronske baze podataka.

4.3. Imena nastavnika i suradnika koji će sudjelovati u izvođenju svakog predmeta

Imena nastavnika koji će sudjelovati u izvođenju svakog predmeta su navedeni u točki 3.1. odnosno u opisu svakog predmeta.

Životopisi suradnici su također priloženi uz životopise nastavnika. Predviđaju se slijedeći suradnici:

- Mr. sc. Irana Bezić, licencirana edukatorica iz supervizije i psihoterapeutkinja
- Mr. sc. Lilja Cajvert, viši predavač na Odsjeku za socijalni rad Sveučilišta u Göttingu
- Janko Mioč, licencirani edukator iz supervizije i psihoterapeut, Slovenija
- Zdenka Pantić, licencirana edukatorica iz supervizije i psihoterapeutkinja
- Prof. dr. sc. Hilarion Petzold, Njemačka
- Jasenka Pregrad, licencirana edukatorica iz supervizije i psihoterapeutkinja

4.4. Podaci o svakom angažiranom nastavniku

Podaci o svakom angažiranom nastavniku su u prilogu II.

4. 5. Popis nastavnih radilišta

U ovoj fazi se ne predviđaju nastavne baze.

4.6. Popis suradnika

Lista suradnika je razvidna iz točke 3.1.

4.7. Optimalni broj studenata

S obzirom na prostor, opremu i broj nastavnika optimalan broj studenata je 24 do 30 u četverogodišnjim ciklusima, ovisno o potrebama profesionalne zajednice i mogućnostima nositelja studija.

4.8. Procjena troškova izvedbe doktorskog programa

Procjena troškova izvedbe specijalističkog programa iz supervizije s obzirom na intenzivni rad u malim grupama je 8.000,00 kuna po studentu po semestru što ukupno iznosi 32.000,00 kuna.

4.9. Način praćenja kvalitete i uspješnosti izvedbe studijskog programa

Postupak praćenju kvalitete i ishoda ovog specijalističkog program uključivati će različite načine vrednovanja – ankete među studentima o kvaliteti i relevantnosti sadržaja nastave, samo-evaluacija nastavnika i supervizora te među nastavnicima i supervizorima (tzv. "peer-review"), samo-evaluacija napretka samih studenata i drugo. Pri tome će se pratiti kvalitete i uspješnosti izvedbe svakoga predmeta i programa studija u cjelini.

Uz to osigurati će se načini praćenje razvoja supervizije psihosocijalnog rada u Hrvatskoj po svjetski priznatim kriterijima koje vrše nadležne strukovne udruge ANSE i HDSOR (Association of National Organizations for Supervision in Europe i Hrvatsko društvo za superviziju i organizacijski razvoj).

Opis predmeta

po redoslijedu javljanja u nastavnom planu

RAZVOJ, MODELI I KONTEKSTI SUPERVIZIJE

Nositeljica Prof. dr. sc. Ljiljana Igrić

Suradnici Prof. dr. sc. Hilarion Petzold
Zdenka Pantić
Janko Mioč

Obavezni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Definicija supervizije. Supervizija kao metoda, zanimanje, proces i odnos. Srodni pojmovi Razvoj supervizije-nastanak, psihologizacija supervizije, sociologizacija, diferencijacija i specijalizacija. Modeli supervizije. Modeli prema području profesionalnog djelovanja- socijalni rad, zdravstvo, školstvo, organizacijski razvoj. Modeli prema teoretskim pristupima: psihoanalitički, psihodinamski, bihevioralni, kognitivni, kognitivni, integrativno gestaltistički.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Student će moći opisati superviziju i razlikovati je od savjetovanja, konzultacija i drugih

srodnih pojmova. Moći će objasniti ulogu supervizije u različitim područjima profesionalnog djelovanja

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Nastava se provodi putem predavanja, seminarskih radova i demonstracije.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Binder, L.J. i Strupp, H.H. (1997.) Supervision of psychodynamic psychotherapies. U: Watkins, C.E. (ur.) Handbook of psychotherapy supervision. New York: John Wiley & Sons.

Dewald, A.P. (1997.) The process of supervision in psychoanalysis. U: Watkins, C.E. (ur.) Handbook of psychotherapy supervision. New York: John Wiley & Sons.

Kobolt, A. (1999.) Supervizija skozi prizmo razvoja. U: Supervizija - Proces razvoja in učenja v poklicu. Ljubljana: Univerza v Ljubljani-Pedagoška fakulteta, 18-37.

Liese, B.S. i Beck J.S. (1977.) Cognitive therapy supervision U: Watkins, C.E. (ur.) Handbook of psychotherapy supervision. New York: John Wiley & Sons.

Milošević Arnold, V. (1999.) Modeli in vrste supervizije. U: Supervizija - Znanje za ravnanje. Ljubljana: Socialna zbornica Slovenije, 11-15.

Pantić, Z. (2004.) Povijesni pregled razvoja supervizije. U: Ajduković, M. i Cajvert, L. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 39-58.

Yontef, G. (1977.) Supervision from a gestalt therapy perspective. U: Watkins, C.E. (ur.) Handbook of psychotherapy supervision, New York: John Wiley & Sons.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Patterson, C.H. (1997.) Client-centered supervision. U: Watkins, C.E. (ur.) Handbook of psychotherapy supervision. New York: John Wiley & Sons.

Petzold, H., Lemke, J., i Rodriguez-Petzold, F. (1994.) Die Ausbildung von Lehrsupervision. Überlegungen zur Feldentwicklung, Zielsetzung und didaktischen Konzepten aus Integrativer Perspektive. Gestalt und Integration, 2, 298-349.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Usmeni ispit

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Studenti neposredno procjenjuju kvalitetu i uspješnost izvedbe nastave.

KOMUNIKACIJSKI PROCESI U SUPERVIZIJI

Nositeljica Prof. dr. sc. Antonija Žižak

Obavezni kolegij 6 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Teorijska i praktična određenja komunikacije i komunikacijskih procesa. Verbalna i neverbalna komunikacija. Osnovna obilježja komunikacijskih procesa i pravila komunikacije. Zakoni komunikacije. Meta-komunikacija. Uloge i značenje komunikacije u pomažućem i supervizijskom procesu. Komunikacijske vještine (poseban naglasak na slušanje). Komunikacijske tehnike – pitanja, dijalog. Uobičajene teškoće u komunikaciji tijekom supervizijskog procesa.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Polaznici će moći objasniti teorijski koncept komunikacije u superviziji.
Polaznici će steći iskustvo u prepoznavanju, praćenju i evaluaciji komunikacijskih procesa.
Polaznici će integrirati teorijska saznanja s procjenom vlastitih komunikacijskih vještina.
Polaznici će započeti proces stalne procjene i razvoja vlastitih profesionalnih komunikacijskih vještina.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

20 sati nastave bit će raščlanjeno na 8 sati predavanja i 12 sati vježbi. Vježbe će biti organizirane u malim grupama i omogućiti aktivno sudjelovanje studenata – vježbanje komunikacijskih vještina.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Ajduković, M. i Hudina, B. (1996.) Značaj učinkovite komunikacije u radu pomagača. U: Pregrad, J. (ur.) Stres, trauma, oporavak. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 7-26.

Dillon, J. (1997.) Questioning. U: Hargie, O.D.W. (ur.) The handbook of communication skills. London-New York: Routledge, 103-133.

Pearson, J.C. i Spitzberg, B.H. (1990.) Interpersonal communication: Concepts, components and contexts. Dubuque: Brown Publishers. Poglavlja: An introduction to interpersonal communication, 4-18.; Verbal expressiveness i Nonverbal expressiveness, 90-139.; Active listening i Empatic understanding, 186-239.

Vec, T. (2004.) Svetovalno-terapevtske komunikacijske tehnike v supervizijskem procesu. U: Kobolt, A. (ur.) Metode in tehnike supervizije. Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta, 62-101.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Hartley, P. (1999.) Interpersonal communication. London-New York: Routledge.

Poglavlja: The social context, 78-96.; Do men and women communicate differently, 181-193.; Communication and groups, 204-221.

Juul, J. (1995.) Savjetodavni razgovori s obiteljima: Početak-tijek-završetak. U: Juul, J. Razgovori s obiteljima: Perspektive i procesi. Zagreb: Alinea, 107-164.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Pismeni i usmeni ispit. Kroz pismeni rad studenti će obraditi jednu temu što će omogućiti ocjenu usvojenih znanja. Grupni usmeni ispit omogućiti će da se tim znanjima pridruže vještine.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Studentska evaluacija utemeljena na procjeni usvojenih znanja i vještina.
Nastavnička evaluacija tijekom i ishoda.

PROCES GRUPNE I INDIVIDUALNA SUPERVIZIJA

Nositeljice Prof. dr. sc. Marina Ajduković
Doc. dr. sc. Kristina Urbanc

Suradnica Mr. sc. Lilja Cajvert

Obavezni kolegij 13 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA

Određenje svrhe i ciljeva supervizije psihosocijalnog rada. Specifičnosti, prednosti i nedostaci grupne i individualne supervizije. Tipovi supervizijskih grupa. Model planiranja i ugovaranja supervizijskog rada. Faza grupne i individualne supervizije. Osnovne tehnike grupne i individualne supervizije i teorijsko utemeljenje primjene pojedinih tehnika. Uloga supervizora u procesu grupne i individualne supervizije. Odnosi u supervizijskoj grupi. Specifične tehnike grupne supervizije – igranje uloga, reflektirajući tim. Model supervizijskog rada na slučaju u grupnoj i individualnoj superviziji. Struktura supervizijskog susreta. Nesvjesni procesi u supervizijskom radu – projekcija, kontra-transfer i transfer, paralelni procesi. Evaluacija i praćenje supervizijskog procesa. Etički aspekti supervizijskog rada.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMETENCIJA (vještina i znanja)

Osnovna svrha ovog kolegija je da polaznike teorijski pripremi za vođenje supervizijske grupe. Polazeći od toga kao ishod ovog kolegija polaznici će (1) moći opisati teorijske modele na kojima počiva primjena pojedinih tehnika grupne i individualne supervizije; (2) znati odabrati tip supervizijske grupe primjeren potrebama supervizanta; (3) moći uspješno planirati, ugovoriti i započeti rad supervizijske grupe; (4) moći koristiti teorijske spoznaje u

praćenju i prepoznavanju specifičnosti procesa i faza grupne ili/i individualne supervizije; (5) znati prepoznati nesvjesne procese od značaja za supervizijski rad i adekvatno na njih reagirati; (6) moći prepoznati etička pitanja koja se pojavljuju u supervizijskom procesu i na njih reagirati na odgovarajući način.

OBLICI PROVOĐENJE NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA

Nastava će se odvijati kroz predavanja (15 sati) i vježbe (20 sati). Na vježbama će se demonstrirati praktična primjena teorijskih sadržaja koji su prezentirani na predavanjima. Koristiti će se analiza slučaja za produbljivanja određenih tema kao što su npr. etički aspekti supervizije. Koristiti će se video zapisi kao demonstracija određenih tema kao npr. proces supervizijskog rada.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA

Ajduković, M. i Cajvert, L. (2004.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Cajvert, L. (2001.) Kreativni prostor terapeuta: O superviziji. Sarajevo: Svjetlost.

Ajduković, M. (1997.) Grupni pristup u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČA KAO DOPUNSKA

Urbanc, K. (2005.) Izazovi socijalnog rada s pojedincem. Zagreb: Alinea.

Scaife, J. (2001.) Supervision in the mental health professions. A practitioner's guide. Hove and New York: Brunner-Routledge.

Campbell, J.M. (2000.) Becoming an effective supervisor. Ann Arbor, MI: Sheridan Books.

Proctor, B. (2000.) Group supervision: A guide to creative practice. London: Sage.

Bernard, J.M. i Goodyear, R.K. (1998.) Fundamentals of clinical supervision. Boston: Allyn and Bacon.

Munson, C.E. (1993.) Clinical social work supervision. New York: Haworth Press.

Andersen, T. (1990.) The reflecting team. Dialogues and dialogues about the dialogues. New York & London: W.W. Norton & Company.

NAČIN POLAGANJA ISPITA

Usmeni ispit.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA

Definiranje ciljeva i očekivanih ishoda kolegija na njegovom početku. Anonimna procjena

njihovog ostvarivanja na kraju kolegija. Povratna informacija nastavnika koji vode superviziju supervizijskog rada o pripremljenosti polaznika za vođenje supervizijske grupe.

EVALUACIJSKA ISTRAŽIVANJA U PSIHSOCIJALNOM RADU

Nositelj Prof. dr. sc. Dean Ajduković

Obavezni kolegij 6 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Svrhe evaluacije supervizijskog procesa. Sudionici procesa evaluacije i pregovaranje o ciljevima evaluacije. Definiranje evaluacijskih ciljeva. Krična pitanja u evaluaciji. Formativna, procesna i sumativna evaluacija u superviziji. Izvori podataka za svaki oblik evaluacije. Kriteriji za postizanje ciljeva svakog oblika evaluacije. Planiranje evaluacije izobrazbe za superviziju. Planiranje evaluacije intervencijskog programa i supervizijskog procesa.

Izbor kvantitativne ili kvalitativne evaluacijske metode. Specifičnosti kvalitativnih i kvantitativnih modela uzorkovanja korisnika psihosocijalnih programa. Evaluacijski nacrti u sumativnoj evaluaciji. Problem stupnja uključenosti evaluatora u procese koje evaluira. Izvori ugrožavanja unutarnje i vanjske valjanosti u evaluacijskim studijama. Postupci smanjivanja nevaljanosti.

Organizacija i provedba evaluacijskog istraživanja. Izrada proračuna evaluacijske studije. Pripremanje evaluacijskog izvještaja. Etička pitanja u evaluacijskim studijama.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Studenti će upoznati svrhu i modele evaluacije u procesu supervizije. Moći će odabrati model evaluacije supervizijskog procesa prema svrsi evaluacije. Studenti će ovladati postupcima pripreme kvantitativne i kvalitativne evaluacije. Moći će planirati i provesti jednostavnu kvantitativnu evaluaciju procesa supervizije. Moći će napisati evaluacijski izvještaj o supervizijskom procesu.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Predavanja (7 sati) i vježbe (8 sati).

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Fitz-Gibbon, C. T. i Morris, L.L. (1991.) How to design a program evaluation. London: Sage.

King, J.K., Morris, L.L. i Fitz-Gibbon, C.T. (1991.) How to assess program implementation. London: Sage.

Ajduković, D. (2004.) Model evaluacije izobrazbe supervizora. Regionalna konferencija

Izazovi superviziju u Jugoistočnoj Europi, Opatija, ožujak 4.-6.

Ajduković, M. (1997.) Evaluacija u grupnom radu. U: Ajduković, M. Grupni pristup u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 317-358.

Kulenović, A. (1996.) Evaluacija psihosocijalnih intervencija. U: Pregrad, J. (ur.) Stres, trauma, oporavak. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 269-291.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČA KAO DOPUNSKA:

Kidder, L.H. i Judd, C.M. (1987.) Research methods in social relations. New York: CBS Publishing.

Strauss, A. i Corbin, J. (1991.) Basics of qualitative research. London: Sage.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Usmeni ispit.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Standardna anonimna evaluacija od strane studenata.

TIMSKA SUPERVIZIJA

Nositeljica Prof. dr. sc. Vlasta Vizek Vidović

Suradnica Mr. sc. Irena Bezić

Obavezni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ KOLEGIJA

Specifičnosti, prednosti i nedostaci timske supervizije. Specifičnosti planiranja i ugovaranja timske supervizije. Faze timske supervizije i specifičnosti strukture supervizijskog susreta. Specifične tehnike rada u timskoj superviziji. Uloga supervizora u procesu timske supervizije.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Tijekom kolegija polaznici će upoznati (1) prednosti i nedostatke timske supervizije; (2) modele rada u timskoj superviziji; (3) specifičnosti procesa i faze rada timske supervizije; (4) moguće izvore problema u superviziji tima te način njihovog dijagnosticiranja; (5) specifične strategije i tehnike rada u timskoj superviziji.

Na kraju kolegija polaznici će (1) znati da li da se upuste u timsku superviziju ili da zainteresiranima predlože drugi oblik rada (grupna, individualna supervizija) ili drugog supervizora; (2) moći uspješno planirati i započeti timsku superviziju; (3) integrirati teorijske spoznaje u praćenju i prepoznavanju specifičnosti procesa i faza timske supervizije; (4) moći

opisati teorijske modele na kojima počiva primjena pojedinih strategija i tehnika rada timske supervizije; (5) moći prepoznati osjetljivost za prepoznavanje problematičnih situacija u timu; (6) ovladati tehnikom samopromatranja (meta pozicija) u situaciji timske supervizije i odabranim tehnikama rada za razumijevanje grupne dinamike tima.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Nastava će se odvijati kroz izmjenu kratkih predavanja (4 sata) s iskustvenim vježbama (11 sati).

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Bezić, I. (2004.) Timska supervizija. U: Ajduković, M. i Cajvert, L. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 281 – 301.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČA KAO DOPUNSKA

Chesla E. (2000.) Successful teamwork. How to become a team player. New York: Learning Express.

Pili V., Car M., Bezić I. i Mašić A. (1987.) Mi pomažemo bolesniku, tko pomaže nama?(Naše iskustvo u radu s psihologom). Vjesnik medicinskih sestara i medicinskih tehničara SR Hrvatske, 25 (1-3), 7-10.

Pucel, D.J. i Fruehling, R.T.(1997.) Working in teams: Interaction and communication. www.LearnX.com

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Usmeni ispit.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Standardizirana anonimna evaluacija od strane studenata.

PSIHOSOCIJALNI RAD U RAZLIČITIM KONTEKSTIMA

Nositeljica Prof. dr. sc. Antonija Žižak

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Teorijsko i praktično određenje psihosocijalnog rada. Koncept definiranje problema i tipa promjene u psihosocijalnom pristupu. Psihosocijalni pristup u odnosu prema bio-psiho-socijalnom, psiho-edukativnom, socijalno-pedagoškom pristupu – sličnosti i razlike.

Psihosocijalni rad u zajednici. Psihosocijalni rad u edukativnim kontekstima. Psihosocijalni

rad u socijalno-zaštitnim kontekstima. Psihosocijalni rad u rehabilitacijskim kontekstima.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Polaznici će moći opisati temeljna obilježja psihosocijalnog rada.

Polaznici će moći objasniti koncept definiranja problema i tipa promjene.

Polaznici će moći opisati specifična obilježja psihosocijalnog rada u različitim kontekstima.

Polaznici će proširiti svoja teorijska i praktična saznanja o psihosocijalnom radu u jednom, izabranom, socijalnom kontekstu.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

10 sati nastave realizirat će se kroz 5 sati predavanja i 5 sati seminarske nastave na kojoj će studenti u timovima prvo raditi, a potom međusobno predstaviti svoje male projekte upoznavanje specifičnih obilježja psihosocijalnog rada u jednom socijalnom kontekstu.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Cohen, D.J. (1995.) Psychosocial therapies for children and adolescents: Overview and future directions. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 23, Internet verzija.

Howe, D. (2002.) Psychosocial work. U: Adams, R., Dominelli, L. i Payen, M. (ur.) *Social work: Themes, issues and critical debates*. Hundmills: Palgrave, 170-178.

Hutchinson, E. (1999.) *Dimensions of human behavior: Person and environment*. Thousand Oaks, CA: Pine Forge Press.

Woodrow, R.D. (1983.) Casework: A psychosocial therapy. U: Mayer, C.H. (ur.) *Clinical social work in the eco-system perspective*. New York: Columbia University Press, 82-111.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (2004.) Supervizija u psihosocijalnom radu. U: Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (ur.) *Supervizija u psihosocijalnom radu*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 13-39.

Vries, S. i Bouwkamp, R. (1995.) Psihosocijalna družinska terapija. Logatec: Firis.
Poglavlja: Psihosocijalna pomoć v socialnem delu, 15-36.; Psihosocijalna terapija: Metodična izhodišča in principi delovanja, 97-107.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Pismeni – izrada seminarskog rada na odabranu temu.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Studentska evaluacija utemeljena na procjeni usvojenih znanja i vještina.

Nastavnička evaluacija tijekom i ishoda.

MODELI UČENJA ODRASLIH

Nositeljica Prof. dr. sc. Vesna Vlahović Štetić
Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Koncept cjeloživotnog učenja. Teorije učenja: Model učenja kao obrade informacija, Socijalno učenje, Samoregulirano učenje. Model učenja odraslih: iskustveno učenje. Pristupi poučavanju odraslih. Uloga nastavnika u poučavanju odraslih. Ključne vještine planiranja i vještine poučavanja odraslih.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Polaznici će upoznati glavne teorijske pristupe procesu učenja i pamćenja, faze iskustvenog učenja i strategije učenja. Upoznat će glavna kognitivna i motivacijska obilježja odraslih učenika, upoznat će i moći primijeniti glavne strategije u poučavanju odraslih. Polaznici će moći isplanirati nastavnu jedinicu temeljenu na modelu učenja odraslih.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Predavanja i vježbe na kojima se demonstrira i uvježbava planiranje i izvedba kratkih sekvenci poučavanja. Studenti dobivaju povratne informacije o svom uratku. Svaki student izradi jedan seminarski rad.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Brookfield, S.D. (1998.) Understanding and facilitating adult learning. England:Open University Press.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Vizek Vidović, V., Rijavec, M., Vlahović-Štetić, V. i Miljković, D. (2003.) Psihologija obrazovanja. Zagreb: IEP – Vern.

Knowles, S.M. i sur. (1998.) The adult learner. Houston, TX: Gulf publishing co.

Schaie, W.K. i Willis, S.L. (2001.) Psihologija odrasle dobi i starenja. Jastrebarsko: Naklada Slap.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Usmeni ispit kombinira se s ocjenom seminarskog rada.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Na temelju završnih seminara i ispita bit će moguće provjeriti studentski napredak. Studenti će na kraju kolegija evaluirati rad nastavnika i procijeniti uspješnost izvedbe predmeta ali i procjenu korisnosti predmeta. Ovu procjenu moguće je provjeriti i dodatnim kasnijim ispitivanjem studenata o korisnosti predmeta u praksi.

KRIZNE INTERVENCIJE U SUPERVIZIJI

Nositeljica Prof. dr. sc. Lidija Arambašić

Suradnica Jasenka Pregrad

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Stresni događaji i stres. Traumatski događaji i trauma. Krizni događaji i kriza. Osobitosti kriznih intervencija kao specifičnog oblika psihosocijalne intervencije. Grupne i individualne krizne intervencije. Sažeta psihološka integracija traume. Razlozi za provođenje krizne intervencije u okviru supervizijskog susreta.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Polaznici će moći prepoznati znakove krize te način na koji krizne situacije djeluju na ljude koji su im bili izloženi. Polaznici će moći razlikovati krizne intervencije od drugih oblika psihosocijalnih intervencija. Polaznici će moći prepoznati situacije na redovitom poslu za koje je indicirana provedba krizne intervencije. Polaznici će moći prepoznati situacije kada je tijekom supervizije prvo trebalo provesti kriznu intervenciju, a potom nastaviti sa supervizijom (naravno, ako takve situacije postoje u iskustvo polaznika radionice). Polaznici će moći voditi individualni razgovor (sažetu integraciju traume) s osobom u krizi.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Predavanja i radionice, analize slučajeva.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Arambašić, L. (ur.) (2000.) Psihološke krizne intervencije. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Arambašić, L. (2004.) Supervizija i krizne intervencije. U: Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 253-277.

Pregrad, J. (ur.) (1996.) Stres, trauma, oporavak. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

(dijelovi koji se tiču stresa, traume, gubitka i tugovanja)

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Ajduković, M. (1993.) Psihološka pomoć prognanicima: Pristupi i intervencije. U: Ajduković, D. (ur.) Psihološke dimenzije progona. Zagreb: Alinea, 149-171.

Ajduković, M. i Ajduković, D. (1996.) Proces povratka kao psihološki izazov. U: Pregrad, J. (ur.) Stres, trauma, oporavak. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 229-246.

Everly, G.S. (ur.) (1995.) Innovations in disaster and trauma psychology, Volume one: Applications in emergency services and disaster response. Maryland: Chevron Publishing Corp. Poglavlja: 1, 8, 9, 12, 15 i 16.

Everly, G.S. i Mitchell, J.T. (1996.) Critical incident stress debriefing: An operations manual for the prevention of traumatic stress among emergency services and disaster workers. Maryland: Chevron Publishing Corp. Poglavlja: 1, 4, 7, 10 – 14.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Pismeni ispit

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Anonimna evaluacija na kraju nastave .

TEORIJE POMAGANJA

Nositeljica Doc. dr. sc. Kristina Urbanc

Izborni kolegij 6 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Davanje i primanje pomoći u socijalnom radu. Profesionalni pomažuci odnos. Pregled suvremenih teorija i tehnika pružanja profesionalne pomoći: Psihoanalitički pristup, Egzistencijalistički pristup, Pristup usmjeren na osobu, Geštaltistički pristup, Pristup po načelima realitetne terapije, Kognitivno-bioheviornalni pristup, Sistemski pristup, Integrativni pristup.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Polaznici će dobiti pregled osnovnih pojmova u sklopu navedenih ključnih teorija i modaliteta pružanja pomoći koji se temelje na tim teorijama. Polaznici će biti u mogućnosti raspraviti i

analizirati doprinose i ograničenja pojedinog pristupa u aktualnoj praksi. Polaznici će moći obrazložiti različite teorijske pristupe i modalitete pružanja pomoći u radu na slučaju.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Kolegij će se provoditi u trajanju od 20 sati (od toga 10 sati predavanja i 10 sati vježbi). Tijekom nastave polaznici će imati priliku analizirati doprinose i ograničenja pojedinog pristupa, uz korištenje suvremenih metoda poučavanja na principu aktivnog učenja i kritičkog mišljenja.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Corey, G. (2004.) Teorija i praksa psihološkog savjetovanja i psihoterapije. Jastrebarsko: Naklada Slap.
Poglavlja: Psihoanalitička terapija, 68-90.; Egzistencijalistička terapija, 143-156.; Terapija usmjerena na osobu, 170 – 178.; Geštalt terapija, 195-207.; Realitetna terapija, 230-237.; Kognitivno-bihevioralna terapija, 256-264.; 297-303.; Feministička terapija, 343-358.; Terapija obiteljskih sistema, 387-437.; Integrativno stajalište, 457-467.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Urbanc, K. (2004.) Modeli prakse socijalnog rada i profesionalna etika. Zbornik radova “Druge radionice za socijalne radnice i radnike” održane u Trakošćanu od 21. do 23. travnja 2004. Zagreb. Hrvatski savez udruga tjelesnih invalida, 74-80.

Kobal, L. (2003.) Terapevtska delovna zveza: Integrativni koncept sodobne psihoterapije. U: Možina, M. i Bohak, J. (ur.) Kompetentni psihoterapevt. Tretji študijski dnevi Slovenske krovne zveze za psihoterapijo, 6-7, 152-160.

Eleftheriadou, Z. (1997.) Cultural differences in the therapeutic process. U: Horton, I. i Varma, V. (ur.) The needs of counselors and psychotherapists. London: Sage Publications, 68-83.

Cramond, J. (1997.) The Nature and Role of Theory. U: Horton, I. i Varma, V. (ur.) The needs of counselors and psychotherapists. London: Sage Publications, 84-100.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Ispit se polaže pismeno, na način da polaznici pripreme esej na jednu od unaprijed odabranih tema, nakon čega slijedi usmeni dio ispita koji se temelji na eseju.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Polaznici će nakon odslušane nastave pismeno i anonimno evaluirati sadržaj kolegija, način izvođenja te odnos i pripremljenost nastavnika.

ORGANIZACIJSKA SUPERVIZIJA I ORGANIZACIJSKI RAZVOJ

Nositelj Prof. dr. sc. Dean Ajduković

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Definiranje područja organizacijske supervizije. Sudionici organizacijske supervizije i podjela odgovornosti. Potrebe rukovoditelja. Ciljevi organizacijske supervizije. Osiguravanje kvalitete procesa i ishoda rada. Organizacijski razvoj i uloga rukovoditelja. Oblici rukovođenja. Komunikacijski obrasci u organizacijama. Rukovođenje, vodstvo i izvori moći. Temelji unapređenja vodstva: komunikacijske vještine, međuljudske vještine i upravljanje emocijama. Organizacijska supervizija i postizanje organizacijske promjene. Organizacijska kultura. Stvaranje organizacijske kulture u kojoj su zaposlenici važni. Timovi i timski rad. Uloga rukovoditelja u poticanju timskog oblika rada. Izgradnja timova i vještine timske izgradnje. Upravljanje sukobima u radnim timovima. Poticanje kreativnosti u radnim timovima.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Studenti će upoznati svrhu i model organizacijske supervizije i temelje organizacijskog razvoja. Razumjeti će specifične potrebe rukovoditelja u pogledu organizacije rada i osiguranja kvalitete rada. Ovladati postupcima podržavajućeg rukovođenja. Studenti će moći pružiti supervizijsku podršku rukovoditeljima.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Predavanja (7 sati) i vježbe (8 sati).

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Carroll, M. (1996.) Workplace counseling. London: Sage.
Jusupović, D. (1996.) Strategijsko planiranje. U: Pregrad, J. (ur.) Stres, trauma, oporavak. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 257-268.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČA KAO DOPUNSKA:

Thomson, L. (2000.) Making the team: A guide for managers. Upper Saddle River, NY: Prentice Hall.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Usmeni ispit.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Standardna anonimna evaluacija od strane studenata.

SUPERVIZIJA STUDENATA I POČETNIKA

Nositeljica Doc. Dr. sc. Kristina Urbanc

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ KOLEGIJA

Ciljevi kolegija su upoznavanje polaznika s ulogom i procesom iskustvenog učenja, specifičnostima supervizije studenata i početnika te s osnovnim tehnikama rada u superviziji studenata i početnika. U skladu s tim izabran je slijedeći sadržaj kolegija. Kreiranje okruženja za učenje studenata i početnika u supervizijskom procesu. Odgovornost supervizora u kontekstu supervizije studenata odnosno supervizije početnika. Poteškoće učenja u supervizijskom procesu. Modeli supervizije studenata. Tijek supervizijskog procesa u superviziji studenata odnosno početnika. Suradnja s drugim ustanovama u superviziji studenata i početnika. Etika rada sa studentima i početnicima.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Kao ishod sudjelovanja u ovom kolegiju polaznici će (1) usvojiti teorijske modele iskustvenog učenja; (2) moći prepoznati i definirati odgovornosti supervizora u supervizijskoj grupi studenata odnosno početnika; (3) biti pripremljeni da vode supervizijsku grupu studenata odnosno početnika te da na odgovarajuće načine evaluiraju taj rad; (4) moći opisati etiku rada supervizijske grupe studenata odnosno početnika; (5) moći ostvariti suradnju s visokoškolskim institucijama i s ustanovama u kojima se odvija terenska praksa.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA

Urbanc, K. (2004.) Supervizija studenata. U: Ajduković, M. i Cajvert, L.J. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Urbanc, K., Družić Ljubotina, O. i Kregar, K. (2002.) Neki aspekti terenske nastave u procesu obrazovanja socijalnih radnika. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 9 (1) 67-82.

Davys, A. i Beddoe, L. (2000.) Supervision of students: A map and a model for the decade to come. Social Work Education, 19 (5), 437-449.

Ford, K. i Jones, A. (1987.) Student supervision. British Association of Social Workers, Basingstoke: Macmillan Press Ltd.

Kolb, D. (1984.) Experiential Learning. New Jersey: Prentice Hall.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČA KAO DOPUNSKA

Cartney, P. (2000.) Adult learning styles: Implications for practice teaching in social work. *Social Work Education*, 19 (6), 610-626.

Urbanc, K. (1997.) Uloga terenske prakse u dodiplomskom obrazovanju socijalnih radnika, - Model Velike Britanije. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 4, 129-143.

Urbanc, K. i Družić, O. (1999.) Neka obilježja terenske nastave studenata socijalnog rada. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 6, 39-58.

Payne, M. (1995.) *Social work and community care*. Basingstoke: Macmillan Press Ltd.

Morrison, T. (1993.) *Staff supervision in social care*. London: Longman press.

Westheimer, I. J. (1977.) *The practice supervision in social work*. London: Ward Lock Educational.

Towle, C. (1954.) *Learner in education for the professions*. Chicago: University of Chicago Press.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Usmeni ispit u kojem se očekuje kritički stav polaznika prema sadržaju kolegija i pročitanoj literaturi.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Definiranje ciljeva i očekivanih ishoda kolegija na njegovom početku; anonimna procjena njihovog ostvarivanja na kraju kolegija. Standardizirana evaluacija cijelog programa specijalističkog studija.

KONZULTACIJA I COACHING

Nositeljica Prof. dr. sc. Vlasta Vizek Vidović

Suradnica Mr. sc. Irena Bezić

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ KOLEGIJA

Konzultacija: Teorijski osnove organizacijske konzultacije. Uloga vanjskih i unutrašnjih konzultanata. Određivanje odnosa konzultant-klijent. Konzultantske vještine i tehnike rada.

Coaching: Teorijske osnove i modeli coachinga. Poznavanje strategija postizanja osobnog uspjeha. Temeljne vještine profesionalnog coachinga. Coaching osoba s posebnim potrebama. Profesionalnost i etičnost konzultacije i coachinga.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA

Kao ishod sudjelovanja u nastavi polaznici će (1) moći opisati i usporediti teorijske postavke, načela i mogućnost primjene konzultacije i coachinga; (2) moći razlikovati ulogu unutrašnjeg i vanjskog konzultanta u organizaciji; (3) moći upotrijebiti neke od temeljnih konzultacijskih vještina u svrhu facilitacije grupnih procesa i organizacijskih promjena; (4) moći objasniti značenje coachinga za postizanje profesionalnog uspjeha; (5) moći upotrijebiti neke od temeljnih vještina coachinga u svrhu poticanja osobnog i profesionalnog razvoja klijenta/korisnika; (6) osvijestiti neke od etičkih dimenzija konzultacije i coachinga.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA

Sadler, P. (ur.) (2001.) Management consultancy. London: Kogan Page.

Dotlich, D.L. i Cairo, C.P. (1999) Action coaching. San Francisco: Jossey-Bass.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČA KAO DOPUNSKA

Beardwell, I. i Porter, C. (2001) Skills of management. London: FT Prentice Hall.

Hargrove, R. (1999.) Masterful coaching. San Francisco: Jossey-Bass.

Flaherty, J. (1999) Coaching: Evoking excellence in others. Boston: Butterworth-Heinemann.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Usmeni ispit u kojem se očekuje kritički stav polaznika prema sadržaju kolegija i pročitanoj literaturi.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Definiranje ciljeva i očekivanih ishoda kolegija na njegovom početku; anonimna procjena njihovog ostvarivanja na kraju kolegija i na kraju studija u okviru standardizirane evaluacije programa u cjelini.

SUPERVIZIJA PREVENTIVNIH PROGRAMA

Nositelj Prof. dr. sc. Josip Janković

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Određenje posebnih psihosocijalnih programa i razina njihove složenosti. Specifični ciljevi različitih sudionika psihosocijalnih programa. Supervizija preventivnih psihosocijalnih programa. Organizacija supervizije psihosocijalnih programa. Edukativna uloga supervizije posebnih pristupa. Razvojna uloga supervizije specifičnih pristupa. Podržavajuća uloga supervizije programa. Supervizija slučaja. Supervizija stručnjaka.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Utvrđivanje znanja iz područja psihosocijalnih programa – razina, svrha, ciljevi, metode, procesi. Osobnosti – važna komponenta vođenja supervizije. Supervizija kao integralni dio provedbe psihosocijalnih programa. Vještine (metode i tehnike) vođenja supervizije psihosocijalnih programa.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Nastava će se provoditi kroz interaktivna predavanja i rad na odabranim programima u malim skupinama.

Provjera znanja će se provoditi supervizijom na superviziju.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Janković, J. (2004.) Supervizija posebnih programa – Osobna perspektiva. U: Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 331-358.

Žižak, A. (2004.) Supervizija volontera. U: Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 359- 376.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

U superviziji na superviziju će se procjenjivati razina ovladavanja znanjima i vještinama.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Procjene sudionika

KREATIVNE TEHNIKE U SUPERVIZIJI

Nositeljica Prof. dr. sc. Lidija Arambašić

Suradnica Jasenka Pregrad

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Problematiziranje odnosa između kreativnosti u superviziji i u psihosocijalnom radu s jedne strane, te potrebe za odgovornim i primjerenim psihosocijalnim intervencijama u radu s ljudima. Definiranje pojma kreativnih i ekspresivnih tehnika, te principa i postupaka za osvještavanje i poticanje ekspresije i kreativnosti. Razlika između kreativne produkcije i fantastične realnosti, odnosno metafora. Osnovna načela korištenja kreativnih i ekspresivnih tehnika. Mogućnosti i prednosti korištenja kreativnih tehnika u superviziji. Kada i kako koristiti kreativne tehnike. Ideje, aktivnosti i primjeri različitih vrsta kreativnih tehnika – iskustveno upoznavanje i vježbanje primjene.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Polaznici će moći opisati osnovne teorijske postavke, te principe i postupke kreativnih tehnika.

Polaznici će moći opisati i primijeniti kad u supervizijskom radu koristiti kreativne tehnike.

Polaznici će moći opisati i primijeniti osnovne vrste kreativnih aktivnosti i tehnika.

Polaznici će znati odabrati primjerenu kreativnu tehniku u konkretnom slučaju.

Polaznici će moći primijeniti osnovne vještine vođenja procesa osvještavanja putem kreativnih tehnika.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Predavanja i iskustvene radionice.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Pregrad, J. (2004.) Korištenje metafore, kreativnih i ekspresivnih tehnika u superviziji. U: Ajduković, M. i Cajvert, L. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 209 – 252.

Pregrad, J. (1992.) Korištenje geštalt psihoterapijskog pristupa u školi. U: Žužul, M. i Rabotek-Šarić, Z (ur.) Ratni stres u djece. Zagreb: Ministarstvo obrane RH.

Pregrad, J. (1996.) Ekspresivne i kreativne tehnike. U: Pregrad, J. (ur.) Stres, trauma, oporavak. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Birkenbihl, V. F. (1998.) Uključite svoj mozak. Jastrebarsko: Naklada Slap.

Lahad, M. (2000.) Creative supervision. London and Philadelphia: Jessica Kingsley Publishers.

Proctor, B. (2000.) Group supervision: A guide to creative practice. London: Sage.

Srića, V. (1992.) Upravljanje kreativnošću. Zagreb: Školska knjiga.

Stevens, J. O. (1973.) Awareness (exploring, experimenting and experiencing). Bantam books.

Zinker, C. J. (1977.) Creative process in gestalt therapy. New York: Brunner and Mazel.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Usmeni ispit.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Anonimna evaluacija na kraju nastave.

PROFESIONALNI STRES I MENTALNO ZDRAVLJE POMAGAČA

Nositeljica Prof. dr. sc. Marina Ajduković

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ KOLEGIJA

Koncept mentalnog zdravlja stručnjaka u pomažućim zanimanjima. Profesionalni stres – znakovi očitovanja i uzroci. Faze sagorijevanja stručnjaka u psihosocijalnom radu kao najnepovoljnijeg ishoda profesionalnog stresa. Suočavanje s profesionalnim stresom. Strategije samopomoći i pomoći u organizacijama koje pružaju usluge psihosocijalnog rada. Vrste pomažućeg profesionalnog dijaloga u smanjivanju profesionalnog stresa. Specifični značaj i mogućnosti supervizije u smanjivanju profesionalnog stresa.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Na razini znanja polaznici će (1) Upoznati znakove i izvore profesionalnog stresa i sagorijevanja u psihosocijalnom radu. (2) Upoznati strategije samopomoći u smanjivanju profesionalnog stresa. (3) Upoznati ulogu organizacije u smanjivanje profesionalnog stresa. (4) Upoznati značaj supervizije u smanjivanju profesionalnog stresa. Na razini vještina polaznici će znati prepoznati znakove profesionalnog stresa i sagorijevanja kod sebe i kod ostalih stručnjaka te moći izraditi osobni plan smanjivanja profesionalnog stresa.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Nastava se dovija kroz 15 sati organizirane po načelima iskustvenog učenja. Kratka predavanja izmjenjuju se s iskustvenim radionicama i primjenom stečenog znanja na prepoznavanje osobne izloženosti stresu i razvijaju strategija djelotvornog suočavanja sa profesionalnim stresom.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA

Ajduković, M. i Ajduković, D. (ur.) (1996.) Pomoć i samopomoć u skrbi za mentalno zdravlje pomagača. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Ajduković, M., Ajduković, D. i Ljubotina, D. (1997.) Mental health care for helpers: A necessary ingredient of trauma recovery training and assistance in war zones. U: Ajduković, D. (ur.) Trauma recovery training: Lessons learned. Zagreb: Society for Psychological Assistance.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČA KAO DOPUNSKA

Schafer, W. (1998.) Stress management for wellness. Philadelphia/New York/London: Harcourt College Publisher.

Dunham, J. (ur.) (2001.) Stress in the workplace: Past, present and future. London/Philadelphia: Whurr Publishers.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Usmeni ispit u kojem se očekuje kritički stav polaznika prema sadržaju kolegija i pročitanoj literaturi.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Definiranje ciljeva i očekivanih ishoda kolegija na njegovom početku; anonimna procjena njihovog ostvarivanja na kraju kolegija i na kraju studija kao sastavni dio cjelovite standardizirane evaluacije programa.

RAD NA NEPOSREDNOM RAZVOJ VJEŠTINA SUPERVIZIJSKOG RADA

Nositelj Voditelj poslijediplomskog specijalističkog studija
Koordinator neposrednog rada na razvoju vještina supervizijskog rada

Suradnici Imenovani supervizori

Nastavni rad na neposrednom razvoju vještina supervizijskog rada odvijati će se kroz tri razine obaveznih, ali individualiziranih aktivnosti polaznika čija je struktura ECTS bodova prikazana kao sastavni dio prijedloga nastavnog plana:

1. Supervizija neposrednog psihosocijalnog rada (9 ECTS bodova)

Kao temeljna iskustvena razina izobrazbe za supervizore psihosocijalnog rada, u grupama od

po 6 do 8 polaznika odvijati će se supervizija njihovog neposrednog rada kao stručnjaka. Grupe će biti sastavljene s obzirom na područje neposrednog rada polaznika. Osnovni cilj ovog oblika rada je stjecanje neposrednog iskustva sa supervizijom koju vode profesionalni supervizori. Polaznici su dužni sudjelovati u najmanje 60 sati neposrednog supervizijskog rada.

Grupe će voditi licencirani supervizori koji su prošli izobrazbu za supervizore u skladu s kriterijima ANSE (Europsko udruženje organizacija supervizora) a imenovati će ih nakon što se utvrde specifične potrebe polaznika Vijeće poslijediplomskog specijalističkog studija iz supervizije psihosocijalnog rada. Polaznici aktivno sudjeluju u izboru svog supervizora.

Ukoliko polaznici u vrijeme upisivanja poslijediplomskog specijalističkog studija već sudjeluju u superviziji svog neposrednog rada ili su u razdoblju od tri godine neposredno prije upisivanja specijalističkog studija prošli kroz proces supervizijskog rada u predviđenom opsegu te da je superviziju vodio licencirani supervizor, mogu uz odgovarajuću potvrdu supervizora te opis sadržaja i načina supervizijskog rada podnijeti pismenu molbu Vijeću poslijediplomskog studija da im se prizna odgovarajući broj ECTS bodova. Navedena molba se mora podastrijeti Vijeću i ono će je riješiti tijekom I semestra.

2. Vođenje grupne supervizije (18 ECTS bodova)

Vođenje grupne supervizije pod nadzorom trenera za superviziju psihosocijalnog rada je temeljna aktivnost ovog programa u kojoj se integriraju teorijski stečena znanja na nastavi i iskustva u sudjelovanju u superviziji vlastitog rada u smjeru razvoj kompetentnog supervizora psihosocijalnog rada.

Tijekom II semestra polaznici su dužni isplanirati i započeti rad supervizijske grupe koju će voditi tijekom III i IV semestra. Polaznici su dužni voditi grupu najmanje 18 do 24 susreta u trajanju od 2 do 3 sata. Obavezni su redovito, nakon svakog susreta, evaluirati rad grupe i svoj rad, te pisati odgovarajuće pismeno izvješće o radu. Također su dužni sudjelovati u grupnoj superviziji svog supervizijskog rada u predviđenom opsegu.

Na kraju II i IV semestra polaznici polažu ispit iz praktičnog dijela nastave pred tročlanim povjerenstvom koje čine voditelj supervizije njihovog supervizijskog rada te još dva nastavnika nositelja ili/i suradnika u izvođenju nastave obaveznih ili/i izbornih kolegija.

3. Supervizija supervizijskog rada (18 ECTS bodova)

Osnovni cilj ovog oblika nastave je vođenje i usmjeravanja profesionalnog razvoj budućih supervizora. Na superviziji supervizijskog rada voditelj je dužan tijekom II semestra poticati i usmjeravati proces planiranje i započinjanja vođenje supervizijskih grupa polaznika. Tijekom III i IV semestra dužan je pratiti kvalitetu njihovog neposrednog rada kao supervizora, napredak u razvoju supervizijske grupe koju vode, te usmjeravati proces njihovog učenja uključujući razvoj profesionalnih vještina i znanja potrebnih za kvalitetan i kompetentna supervizijski rad.

Rad se odvija u grupama od po 6 do 8 polaznika specijalističkog studija iz supervizije psihosocijalnog rada. Jedan susret traje u pravilu 4 sata, a rad se dovija kroz 15 susreta tijekom II, III i IV semestra.

Barem dva puta tijekom tih semestara svi voditelji supervizija supervizijskog rada imaju zajednički susret s koordinatorom neposrednog rada odnosno voditeljem poslijediplomskog studija kako bi se što bolje pratilo ostvarivanje obrazovni ciljevi i te ojačavala veza između teorijskog i praktičnog dijela nastave.

Za supervizore supervizijskog rada mogu biti isključivo izabrani stručnjaci koji su stekli međunarodno priznate edukacije za trenere supervizije. Početkom 2005. godine taj status imaju prof. dr. sc. Marina Ajduković, prof. dr.sc. Lidija Arambašić, mr. sc. Irena Bezić, mr. sc. Lilja Cajvert, prof. dr.sc. Liljana Igrić, prof. dr. sc. Josip Janković, Zdenka Pantić, Jasenka Pregrad, doc. dr. sc. Kristina Urbanc, prof. dr. sc. Antonija Žižak. Vijeće poslijediplomskog studija je u mogućnosti da u skladu s navedenim kriterijima naknadno proširi ovu listu. Polaznici aktivno sudjeluju u izboru svog supervizora.

Voditelj poslijediplomskog studija u pravilu ne bi trebao voditi superviziju supervizijskog rada već koordinirati rad voditelja meta-supervizije.

ŽIVOTOPISI NASTAVNIKA I SURADNIKA

I. NASTAVNICI

PROF. DR. SC. DEAN AJDUKOVIĆ
Sveučilište u Zagrebu
Filozofski fakultet, Odsjek za psihologiju

dajdukov@ffzg.hr

Datum zadnjeg izbora: 1999. redovni profesor u trajnom zvanju

Dean Ajduković diplomirao je psihologiju na zagrebačkom Filozofskom fakultetu 1976, magisterij iz psihologije stekao je 1980. godine, a doktorirao je 1982 na Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Od 1977. godine radi na Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta prvo na Katedri za eksperimentalnu i fiziološku psihologiju, a zatim na Katedri za socijalnu psihologiju. Nositelj je predmeta "Ekološka psihologija", "Neeksperimentalne metode psihologije" i "Socijalna psihologija II". Na Sveučilišnom studiju dizajna utemeljio je i predavao predmet "Čovjekova okolina i psihologija", na Studiju socijalnog rada predmet "Psihosocijalni aspekti čovjekove okoline", a na Agronomskom fakultetu predmet "Uvod u ekološku psihologiju". Od 1990. godine voditelj je Poslijediplomskih studija psihologije, Na Poslijediplomskim studijima psihologije nositelj je predmeta "Odabrana poglavlja psihologijske metodologije" i "Aktualna istraživanja". Bio je nositeljem predmeta u poslijediplomskim studijima: "Arhitektura u turizmu i slobodnom vremenu" Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu, "Socijalna ekologija" Odsjeka za sociologiju Filozofskog fakulteta, "Psihotraumatologija" Medicinskog fakulteta, "Evaluacijska istraživanja" Pravnog fakulteta, "Kvalitativna istraživanja" Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta i međunarodnog poslijediplomskog studija Škole narodnog zdravlja "A. Štampar" Medicinskog fakulteta. Objavio je 95 radova u časopisima i knjigama na hrvatskom,

engleskom, njemačkom i slovenskom jeziku. Od toga je 50 radova objavljeno u tercijarno referenciranim publikacijama ili s njima izjednačenima. Na skupovima u zemlji i inozemstvu podnio je preko 80 znanstvena priopćenja. Vodio je četiri domaća i pet međunarodnih znanstveno-istraživačkih projekata, te je izradio dva elaborata, od čega jedan za Svjetsku zdravstvenu organizaciju. Koautor je jedne knjige, te urednik još pet. Neke od njih su prevedene na makedonski, albanski, ruski i engleski jezik. Održao je brojna pozvana predavanja na vodećim svjetskim sveučilištima. Član je Hrvatskog psihološkog društva, te nekoliko međunarodnih udruženja, a u dva je član uprave (International Society for Health and Human Rights i International Society for Traumatic Stress Studies). Predsjednik je European Society for Traumatic Stress Studies (ESTSS) (2003-2005). Član je utemeljitelj i predsjednik Društva za psihološku pomoć.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Knjige

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2000.) (ur.) Mental health care of helpers. Zagreb: Society for Psychological Assistance.

Ajduković, D. (2001.) Needs and protection of children in Croatia: A decade review. Zagreb: Ministry of Labour and Social Welfare.

Ajduković, D. (2003.) (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice: Psihološki procesi, rješavanje sukoba i socijalna akcija. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Radovi

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2000.) Community based programme in meeting the psychosocial needs of children in resettlement process. U: L. van Willigen (ur.) Health hazards of organized violence in children (II). Utrecht: Pharos, 169-177.

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2003.) Systemic approaches to early interventions in a community affected by organized violence. U: R. Ørner and U. Schnyder (ur.) Reconstructing early interventions after trauma. Oxford: Oxford University Press, 82-92.

Ajduković, D. (2003.) Socijalna rekonstrukcija zajednice. U: D. Ajduković (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice: Psihološki procesi, rješavanje sukoba i socijalna akcija. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 11-39.

Čorkalo D. i Ajduković, D. (2003.) Uloga škole u poslijeratnoj socijalnoj rekonstrukciji zajednice. Dijete i društvo, 5 (2-3), 219-233.

Ajduković, D. i Čorkalo, D. (2004.) Trust and betrayal in war. U: Stover, E. i Weinstein, H. (ur.) My neighbor, my enemy: Justice and community in the aftermath of mass atrocity. Cambridge University Press, 287-302.

Biro, M., Ajduković, D., Čorkalo, D., Djipa, D., Milin, P. i Weinstein, H. (2004.) Attitudes towards justice and social reconstruction in Bosnia and Herzegovina and Croatia. U: Eric Stover i Harvey Weinstein (ur.). *My neighbor, my enemy: Justice and community in the aftermath of mass atrocity*. Cambridge University Press, 183-205.

Čorkalo, D., Ajduković, D., Weinstein, H., Stover, E., Djipa, D. i Biro, M. (2004.) Neighbors again? Inter-community relations after ethnic violence. U: Stover, E. i Weinstein, H. (ur.). *My neighbor, my enemy: Justice and community in the aftermath of mass atrocity*. Cambridge University Press, 143-161.

Freedman, S., Čorkalo, D., Levy, N., Abazovic, D., Leebaw, B., Ajduković, D., Djipa, D. i Weinstein, H. (2004.) Public education and social reconstruction in Bosnia and Herzegovina and Croatia. U: Stover, E. i Weinstein, H. (ur.). *My neighbor, my enemy: Justice and community in the aftermath of mass atrocity*. Cambridge University Press, 226-247.

Ajduković, D. i Čorkalo, D. (2004.) Socijalni kontekst kao izazov za "Novu vukovarsku školu". Vukovar: Europski dom Vukovar, 23-32.

Ajduković, D. (2004.) Social contexts of traumatization and healing. *Medicine, Conflict and survival*, 20 (2), 120-135.

Kvalifikacijski radovi za kolegij "Evaluacijska istraživanja u psihosocijalnom radu"

Ajduković, D. (1996.) Planiranje, programiranje i vođenje psihosocijalne pomoći. U: Pregrad, J. (ur.) *Stres, trauma, oporavak*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 247-256.

Ajduković, D., Saur, B. i Ajduković, M. (1996.) Evaluacija psihosocijalnih programa – radna bilježnica. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Ajduković, D. (2004.) Model evaluacije izobrazbe supervizora. Regionalna konferencija Izazovi superviziju u Jugoistočnoj Europi, Opatija, ožujak 4.-6.

Ajduković, D. i Čorkalo, D. (2004.) Trust and betrayal in war. U: Stover, E. i Weinstein, H. (ur.) *My neighbor, my enemy: Justice and community in the aftermath of mass atrocity*. Cambridge University Press, 287-302.

PROF. DR. SC. MARINA AJDUKOVIĆ

Sveučilište u Zagrebu
Pravni fakultet, Studijski centar socijalnog rada

marina@dpp.hr

Datum zadnjeg izbora: 14. svibnja 2002. izbrana u trajno znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora

Marina Ajduković rođena je 1958. godine u Osijeku, gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju. Dvopredmetni studij psihologije (A predmet) i sociologije (B predmet) završila je 1980. godine na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je 1982. godine magistrirala, a 1986. godine doktorirala iz područja psihologije. Od 1980. do 1985. godine radila je kao stručni suradnik u Zavodu za socijalni rad Republike Hrvatske. Od 1985. godine radi na Pravnom fakultetu u Zagrebu, Studijski centar za socijalni rad. Predaje kolegije "Socijalni rad i delinkvencija", "Grupni tretman" i "Sudska psihologija". Sudjeluje u nastavi kao nositelj kolegija na Poslijediplomskom studiju iz psihologije pri Filozofskom fakultetu, Poslijediplomskom studiju iz kaznenopravnih znanosti pri Pravnom fakultetu i Poslijediplomskom studiju iz psihotraumatologije pri Medicinskom fakultetu. Voditeljica je poslijediplomskog studija "Teorija i metodologija socijalnog rada". Do sada je objavila više od 100 znanstvenih i stručnih radova, te 10 knjiga bilo kao jedini autor, koautor ili urednica. Sudjelovala je ili vodila veći broj znanstveno-istraživačkih projekata kao npr. "AIDS i mladi", "Psihosocijalni aspekti zlostavljanja i zanemarivanja djece", "Tamne brojke kriminaliteta mladih", "Modeli akcijskih i evaluacijskih istraživanja u socijalnom radu", "Psihosocijalne potrebe djece u dječjim domovima". Član je većeg broja domaćih i međunarodnih udruženja kao što je Hrvatsko psihološko društvo, Međunarodno udruženje za prevenciju zlostavljanja i zanemarivanja djece, Europsko udruženje za pravo i psihologiju, Međunarodno udruženje škola za socijalni rad. Član je osnivač Društva za psihološku pomoć. U razdoblju 2001. do 2004. vodila je prvu edukaciju iz supervizije u Hrvatskoj.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Knjige

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2000.) Mental health care of helpers. Zagreb: Society for Psychological Assistance.

Ajduković, M. (2001.) (ur.) Nasilje nad djecom u obitelji. Zagreb: Vijeće za djecu RH.

Ajduković, M. i Cajvert, L. (2004.) (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Ajduković, M. i Pavleković, G. (2004.) (ur.) Nasilje nad ženom u obitelji. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć. II nadopunjeno izdanje.

Radovi

Ajduković, M. i Sladović, B. (2000.) Neka obilježja života djece u dječjim domovima. Dijete i društvo, 2 (2) 149-161.

Ajduković, M. i Delale, E.A. (2000.) Stil odgoja u obitelji kao činitelj rizika i zaštite u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladeži. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladeži. Zagreb: Povjerenstvo za

prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 171-187.

Ajduković, M. (2000.) Mitovi i činjenice o nasilju nad ženama u RH. U: Zbornik radova Položaj žena u Republici Hrvatskoj, Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži i Povjerenstvo Vlade RH za pitanje jednakosti spolova, 101-108.

Ajduković, M. (2000.) Ugrožen razvoj adolescenata u obitelji i zajednici. U: Zbornik radova Položaj adolescenata u obitelji. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži i Ministarstvo rada i socijalne skrbi, 109-120.

Ajduković, M., Delale. E.A. i Družić, O. (2000) Mogućnosti psihoedukativnih radionica u razvoju otpornosti djece, U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladeži. Zagreb: Povjerenstvo za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 261- 274.

Ajduković, M. (2000.) Krizni događaj i kriza kao psihičko stanje. U: Arambašić, L. (ur.) Psihološke krizne intervencije. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 33- 55.

Ajduković, M. (2000.) Individualna sažeta psihološka integracija traume. U: Arambašić, L. (ur.) Psihološke krizne intervencije. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć 149-162.

Arambašić, L. i Ajduković, M. (2000.) Sažeta psihološka integracija traume: Specifični grupni postupak u okviru kriznih intervencija, U: Arambašić, L. (ur.) Psihološke krizne intervencije. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć 121- 149.

Ajduković, M. i Ajduković, D. (2001.) Zbog čega je ugroženo mentalno zdravlje pomagača? U: Samec. T. i Slobodnjak, V. (ur.) Psihične traume v otroštvu in adolescenci. Ljubljana: Inštitut za psihologijo osebnosti, 60-63.

Ajduković, M. (2001.) Utjecaj zlostavljanja i zanemarivanja na psihosocijalni razvoj djece. Dijete i društvo, 3 (1-2), 59- 75.

Ajduković, M. (2001.) Prevencija zlostavljanja i zanemarivanja djece. Dijete i društvo, 3 (1-2), 161-171.

Ajduković, M. (2001.) Poslijediplomsko obrazovanje – pretpostavka razvoja socijalnog rada socijalnog rada u 21. stoljeću. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 8 (2), 135- 152.

Ajduković, M., Družić, O. i Muslić, Lj. (2001.) Evaluacija ishoda psihoedukativnog pristupa u jačanju mentalnog zdravlja djece u zajednicama povratka. U: Janković, J. i Bašić, J. (ur.) Prevencija poremećaja u ponašanju djece u lokalnoj zajednici. Zagreb: Povjerenstvo Vlade RH za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 149-166.

Ajduković, M. i Cajvert, L. (2001.) Supervizija psihosocijalnog rada kao specifični oblik podrške i pomoći socijalnim radnicima i drugim stručnjacima u sustavu socijalne skrbi. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 8 (2), 195- 215.

Ajduković, M. (2002.) Kako pretočiti iskustva u radu s djecom, stradalnicima rata u

djelotvornu praksu s djecom u mirnodopskim uvjetima. *Dijete i društvo*, 161 – 173.

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2003.) Razumijevanje sukoba. U: Ajduković, D. (ur.) *Socijalna rekonstrukcija zajednice*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 195 – 210.

Ajduković, M. (2003.) Nasilje u obitelji. U: Puljiz, V. i Bouillet, D. (ur.) *Nacionalna obiteljska politika*. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i obitelji, 239-274.

Ajduković, M. (2003.) Obrazovanje socijalnih radnika: Kako dalje?. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 10 (1), 5- 19.

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2003.) Systematic approaches to early interventions in community affected by organized violence. U: R. Orner & U. Schnyder (Eds.) *Reconstructing early interventions after trauma. Inovations in the care of survivors*. Oxford: Oxford University Press.

Ajduković, M. i Cajvert, L. (2003.) The development of social work supervision in countries in transition: Reflections from Croatia and Bosnia-Herzegovina. *Social Work in Europe*, 10(2) 11-22.

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2003.) Prevladavanje sukoba. U: Ajduković, D. (ur.) *Socijalna rekonstrukcija zajednice*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 211- 230.

Ajduković, M. (2003.) Pretpostavke konstruktivnog rješavanja problema i sukoba u procesu socijalne rekonstrukcije. U: Ajduković, D. (ur.) *Socijalna rekonstrukcija zajednice*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 231- 256.

Ajduković, M. (2003.) Socijalna akcija u zajednici. U: Ajduković, D. (ur.) *Socijalna rekonstrukcija zajednice*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 271 – 307.

Ajduković, M. (2003.) Grupni tretman. U: Biro, M. i Butollo, W. (ur.) *Klinička psihologija*. München: Katedra za kliničku psihologiju Ludwig Maximilianis Universität i Novi Sad: Futura publikacija, 322-333.

Pregrad, J. i Ajduković, M. (2003.) The development of supervision in Croatia. *Supervision*, 1/2003, 23- 26.

Ajduković, M. (2003.) Sudjelovanje mladih i mogućnost grupa za socijalnu akciju u prevenciji poremećaja u ponašanju djece i mladih u lokalnoj zajednici. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) *Lokalna zajednica – izvorište nacionalne strategije prevencije poremećaja u ponašanju djece i mladih*. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži i Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladih, 31-42.

Majdak, M. i Ajduković, M. (2003.) Kako pripremiti studente socijalnog rada za kritičko mišljenje i djelovanje u području maloljetničke delinkvencije. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 10 (1), 71-87.

Ajduković, M. (2004.) Psihosocijalne intervencije s počiniteljima nasilja u obitelji. *Hrvatski ljetopis za kazneno pravo i praksu*, 11 (1) 171-199.

Ajduković, M. i Ajduković, D. (2004.) Model evaluacije i učinci projekta "Uvođenje supervizije u sustav socijalne skrbi". Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 11 (1) 5- 41.

Ajduković, M. (2004.) Pristupi zbrinjavanju djece bez odgovarajuće skrbi u Europi. Revija za socijalnu politiku, 11 (3-4), 299-320.

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2004.) Samoprocjena ponašanja mladih u dječjim domovima i udomiteljskim obiteljima u Hrvatskoj. Društvena istraživanja, 13 (6), 74, 1031-1054.

1. Kvalificirajući radovi za kolegij "Proces individualne i grupne supervizije"

Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (2004.). (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Ajduković, M. i Ajduković, D. (2004.) Model evaluacije i učinci projekta Uvođenje supervizije u sustav socijalne skrbi. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 11 (1) 5- 41.

Pregrad, J. i Ajduković, M. (2003.) The development of supervision in Croatia. Supervision, 1/2003, 23- 26.

Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (2001.) Supervizija psihosocijalnog rada kao specifični oblik podrške i pomoći socijalnim radnicima i drugim stručnjacima u sustavu socijalne skrbi. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 8 (2), 195- 215.

Ajduković, M. (1997.) Grupni pristup u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

2. Kvalificirajući radovi za kolegij "Profesionalni stres i mentalno zdravlje pomagača"

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2000.) Mental health care of helpers. Zagreb: Society for Psychological Assistance.

Ajduković, M. i Žižak, A. (1999.) Izvori, znakovi i mogućnosti smanjivanja profesionalnog stresa i sagorijevanja u odgojnom radu. Zbornik radova "Odgoj u domovima - kako dalje". Zagreb: Ministarstvo rada i socijalne skrbi, 135 - 148.

Ajduković, M. Ajduković, D. i Ljubotina, D. (1997.) Mental health care for helpers: A necessary ingredient of trauma recovery training and assistance in war zones. U: Ajduković, D. (Ed.) Trauma recovery training: Lessons learned. Zagreb: Society for Psychological Assistance, 201-215.

Ajduković, M. & Ajduković, D. (1996.) Mental health care for helpers: Experiences from a training program. U: Tata Arcel, L. (Ed.) War violence, trauma and coping process. Copenhagen: Rehabilitation Centre for Torture Victims, 314-318.

Ajduković, M. i Hudina, B. (1996.) Značaj učinkovite komunikacije u radu pomagača. U:

Pregrad, J. (Ur.) Stres, trauma, oporavak. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 7-26.

PROF. DR.SC. LIDIJA ARAMBAŠIĆ

Sveučilište u Zagrebu
Filozofski fakultet, Odsjek za psihologiju

lidija.arambasic@ffzg.hr

Datum zadnjeg izbora: 18.02.2002. izabrana u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora.

Lidija Arambašić rođena je u Zagrebu 1957. godine. Psihologiju je diplomirala na Filozofskom fakultetu 1981. godine. Školske godine (1981/82.) radila je u srednjoj školi u Rovinju. Na Filozofskom fakultetu (Odsjek za psihologiju, Katedra za zdravstvenu i kliničku psihologiju) zaposlena je od 1982. godine, a predstojnicom spomenute Katedre imenovana je 2001. godine. Godine 1985. stekla je naziv magistra znanosti, a doktorat znanosti iz psihologije stekla je 1994. godine. U okviru dodiplomskog studija predaje obavezan kolegij "Psihoterapijski pravci", te dva izborna kolegija: "Osnove psihološkog savjetovanja" i "Psihološko savjetovanje u kriznim situacijama". Nositeljica je jednosemestralnog izbornog kolegija "Psihologija osoba s posebnim potrebama". Izvodila je nastavu na dodiplomskom studiju Fakulteta političkih znanosti, te u Studijskom centru socijalnog rada, Pravnog fakulteta u Zagrebu. Sudjeluje u nastavi poslijediplomskog studija Odsjeka za psihologiju, Filozofskog fakulteta u Zagrebu i Medicinskog fakulteta u Zagrebu, a ranijih godina i na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Od 1987. sudjeluje u fundamentalnim istraživanjima i primijenjenim istraživanjima. Od 1991. godine aktivno je sudjelovala u brojnim projektima usmjerenim na pružanje psihosocijalne pomoći žrtvama rata. Od 1995. godine vodi projekt "Razvoj psiholoških kriznih intervencija u zajednici" u okviru Društva za psihološku pomoć. Trenutačno je suradnica na projektu Kognitivni i socio-emocionalni čimbenici učenja matematike, odobrenom od Ministarstva znanosti i tehnologije. Ima edukaciju iz geštalt psihoterapije, geštalt usmjerene obiteljske terapije, systemske obiteljske terapije, te iz područja tugovanja, supervizije, grupnog rada, traumatske psihologije i kriznih intervencija. Objavila je tridesetak znanstvenih i stručnih radova, poglavlja u nekoliko knjiga, autorica je i/ili urednica tri knjige. Do sada je s engleskog jezika prevela 16 knjiga/poglavlja u stručnim knjigama i 4 psihologijska testa s priručnicima. Članica je Hrvatskog psihološkog društva i Društva za psihološku pomoć te dva inozemna društva: EAPP i EARLI.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Knjige i poglavlja u knjizi/zborniku radova

Arambašić, L. (2005.) Gubitak, tugovanje, podrška. Jastrebarsko: Naklada Slap - u tisku.

Arambašić, L. (2004.) Supervizija i krizne intervencije. U: Ajduković, M. i Cajvert, L. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 253 - 277.

Arambašić, L. (2003.) Gubici i tugovanje te njihove posljedice po pojedinca i zajednicu. U: Ajduković, D. (ur.) *Socijalna rekonstrukcija zajednice*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 123 – 152.

Arambašić, L. (2003.) Individualni stres i trauma. U: Ajduković, D. (ur.) *Socijalna rekonstrukcija zajednice*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 99-122.

Arambašić, L. (2003) Psihološke krizne intervencije. U: Biro, M. i Butollo, W. (ur.) *Klinička psihologija*. Novi Sad: Katedra za kliničku psihologiju Ludwig Maximilians Universität, München i Novi Sad Futura, 365-378.

Arambašić, L. (2001.) Stvaranje i razvoj mreže timova za psihološke krizne intervencije u sustavu prosvjete. U: Markočić, M. (ur.) *Još bliže djetetu i roditelju*. Zbornik radova sa skupa Dani dječjih vrtića grada Zagreba. Zagreb, 50-56.

Arambašić, L. (ur.) (2000.) *Psihološke krizne intervencije*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Radovi

Arambašić, L. (2003./2004.) Što je strah od matematike i kako se manifestira. *Zrno*, 85/86, 8-10.

Arambašić, L. (2003.) Stres i suočavanje – Teorijski modeli i njihove implikacije za problem nezaposlenosti. *Suvremena psihologija*, 6 (1), 103-127.

Šverko, B., Arambašić, L. i Galešić, M. (2002.) Work-life balance among Croatian employees: Role time commitment, work-home interference and well-being. *Social Science Information*, 41 (2), 281–301.

Vizek-Vidović, V., Arambašić, L., Keresteš, G., Kuterovac-Jagodić, G. i Vlahović-Štetić, V. (2001.) Pet ownership in childhood and socio-emotional characteristics, work values and professional choices in early childhood. *Antozoos*, 14 (4), 224-231.

Arambašić, L. (2000.) Stresni i traumatski događaji te gubici u dječjoj dobi. *Dijete i društvo*, 2, 175-186.

Arambašić, L. i Vizek-Vidović, V. (2000.) Posredujuća uloga životinja u terapijskim programima. *Revija za rehabilitacijska istraživanja*, 36 (1), 17-23.

Arambašić, L., Keresteš, G., Kuterovac-Jagodić, G. i Vizek-Vidović, V. (2000.) The role of pet ownership as a possible buffer variable in traumatic experiences. *Studia Psychologica*, 42 (1-2), 135-146.

Vizek-Vidović, V., Kuterovac-Jagodić, G. i Arambašić, L. (2000.) Posttraumatic symptomatology in children exposed to war. *Scandinavian Journal of Psychology*, 41, 297-306.

Kvalifikacijski radovi za kolegije "Krizne intervencije u superviziji" i "Kreativne tehnike u superviziji"

Arambašić, L. (2005.) Gubitak, tugovanje, podrška. Jastrebarsko: Naklada Slap.

Arambašić, L. (2004.) Supervizija i krizne intervencije. U: Ajduković, M. i Cajvert, L. (ur.) (2004.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 253-277.

Arambašić, L. (2003.) Stres i suočavanje – Teorijski modeli i njihove implikacije za problem nezaposlenosti. *Suvremena psihologija*, 6 (1), 103-127.

Arambašić, L. (ur.) (2000.) Psihološke krizne intervencije. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Arambašić, L. (1996.) Personal control and coping with air raids. *Journal of Traumatic Stress*, 9 (2), 325-333.

Arambašić, L. (1996.) Savjetovanje. U: Pregrad, J. (ur.) Stres, trauma, oporavak. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 63-86.

Vladisavljević, Z. i Arambašić, L. (1995.) Uspješnost suočavanja s traumatskim događajima u odnosu na sadržaj i širinu repertoara suočavanja. *Psychologia Croatica*, 1 (3-4), 165-186.

Arambašić, L., Vizek Vidović, V. i Anić, N. (1992.) Posttraumatski stresni poremećaj. Zagreb: Ministarstvo obrane RH, Uprava za informativno psihološku djelatnost.

PROF. DR. SC. LJILJANA IGRIC

Sveučilište u Zagrebu
Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet

ljiljana.igric@zg.htnet.hr

Ljiljana Igrić diplomirala je defektologiju na Fakultetu za defektologiju 1969., te psihologiju na zagrebačkom Filozofskom fakultetu 1974. godine. Magisterij znanosti stekla je 1977. godine, a doktorirala je 1981. na Fakultetu za defektologiju (danas Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet). Od 1970. godine radi na Edukacijsko-rehabilitacijskom fakultetu, a status redovnog profesora na kolegijima "Razvoj osoba s mentalnom retardacijom" i "Grupni rad" stječe 1992. godine. Dužnost dekana Edukacijsko – rehabilitacijskog fakulteta obnaša od 1992. do 1996. godine. Aktivno surađuje sa Defektološkim fakultetom u Tuzli od 1991. godine do danas. Na dodiplomskoj razini nositeljica je kolegija "Klinička oligofrenologija" od 1996., a na poslijediplomskom studiju vodi kolegij "Objektivne i subjektivne pretpostavke integracije". Na poslijediplomskom studiju Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta u Zagrebu vodi kolegij "Edukacijsko-rehabilitacijska znanost". Objavila je više od 90 radova, od čega je 12 knjiga (u koautorstvu i kao urednica). Sudjelovala je na brojnim međunarodnim i domaćim skupovima te je održala predavanja kao pozvani predavač. Vodila je četiri projekta, te jednim

koordinirala. Suraduje u deset projekata koje vodi Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet. Ima edukacije iz integrativne supervizije, integrativne psihoterapije i Gestalt terapije. Članica je nekoliko domaćih i međunarodnih stručnih udruženja (Društva psihologa Hrvatske i Društva defektologa Hrvatske, NADD i IASSID), a u tri je član upravnog i nadzornog odbora (Društva integrativnih i gestalt psihoterapeuta, Hrvatskog društva za superviziju i organizacijski razvoj i European Association for Mental Health in Mental Retardation). Predsjednica je Hrvatske udruge za stručnu pomoć djeci s posebnim potrebama "IDEM". Od 1999. do danas članica je uredništva časopisa *Dijete i društvo*, te Povjerenstava za ocjenu znanstvenih i stručnih projekata i Povjerenstva za dodjelu znanstvenih nagrada Ministarstva znanosti i projekata nevladinih udruga. Član je Povjerenstva Vlade za osobe s invaliditetom od 1998. godine do danas. Od 1980. do danas suraduje kao konzultant i klinički psiholog u ustanovama za rehabilitaciju.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Igrić, Lj. (2004.) Kako mogu biti zadovoljene edukacijske potrebe mog djeteta?. U: *Moje dijete u školi - Priručnik za roditelje djece s posebnim edukacijskim potrebama*. Zagreb: Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti i Hrvatska udruga za stručnu pomoć djeci s posebnim potrebama IDEM, 42-49.

Igrić, Lj (2004.) Tko su djeca s posebnim edukacijskim potrebama. U: *Moje dijete u školi - Priručnik za roditelje djece s posebnim edukacijskim potrebama*. Zagreb: Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti i Hrvatska udruga za stručnu pomoć djeci s posebnim potrebama IDEM, 10-16.

Igrić Lj. (2004.) Društveni kontekst, posebne potrebe, invaliditet, teškoće u razvoju i edukacijsko uključivanje. *Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja*, 40 (2), 151-165.

Igrić, Lj., Kiš-Glavaš, L. i Fulgosi-Masnjak, R. (2002.) Do prihvaćanja zajedno: Integracija djece s posebnim potrebama. Zagreb: Udruga IDEM, 7-9.

Došen, A. i Igrić, Lj. (2002.) Unapređenje skrbi za osobe s mentalnom retardacijom. Zagreb: Edukacijsko rehabilitacijski fakultet, 119-132.

Žic, A. i Igrić, Lj. (2001.) Self-assessment of relation with peers in children with intellectual disability. *Journal of Intellectual Disability Research*, 45 (3), 202-211.

Igrić, Lj. (2001.) Djeca s mentalnom retardacijom u društvu. *Dijete i društvo*, 3, 293-300.

Stančić, Z., Kiš-Glavaš, L. i Igrić, Lj. (2001.) Stavovi učitelja prema poučavanju kao determinanta njihove spremnosti za dodatno stručno usavršavanje. *Revija za rehabilitacijska istraživanja*. 37 (2), 143-153.

Igrić, Lj. (2001.) Nevladin sektor i edukacijska integracija u Hrvatskoj. U: Serra, E. (ur.) *Škola u Europi, između tradicije i reforme*. Trst: Soroptimist International D'Italia, 53-61.

Igrić, Lj., Kiš-Glavaš, L., Sekušak-Galešev, S. i Wagner Jakab, A. (2001.) Perceived professional competence and attitudes of teachers toward the integration of students with learning difficulties. U: Aloyzy Zera, D. i Bleszynska, K. (ur.) *Making a World of Difference*. Varšava: International association of Special Education, 75-78.

PROF. DR. SC. JOSIP JANKOVIĆ

Sveučilište u Zagrebu
Pravni fakultet u Zagrebu, Studijski centar socijalnog rada

jjankovi@pravo.hr

Datum zadnjeg izbora: travanj 2005. izabran u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora

Josip Janković rođen je u Đakovu 1943. godine gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je psihologiju kao prvi i sociologiju kao drugi glavni predmet 1972. godine. Magistarski rad pod naslovom: "Evaluacija uspješnosti liječenja alkoholičara na odjelu za liječenje alkoholizma Neuropsihijatrijske bolnice "Dr. Ivan Barbot" u Popovači" obranio je 1984. godine. Doktorsku disertaciju pod naslovom "Interakcijsko komunikativni pristup u socijalnom radu s porodicom alkoholičara" obranio je na Fakultetu političkih nauka "Veljko Vlahović" u Sarajevu 1989. godine i stekao doktorat s područja socijalnog rada i socijalne politike. Sa Studiju za socijalni rada surađuje od 1985/86. kao vanjski suradnik na kolegiju Socijalni rad s porodicom gdje je 1986. izabran za znanstvenog asistenta. Vodi kolegije "Socijalni rad s porodicom", "Obiteljska terapija" i "Preventivni programi u socijalnom radu". Na poslijediplomskom studiju "Teorija i metodologija socijalnog rada" voditelj je dva kolegija. Sudjelovao je u nizu znanstveno-istraživačkih projekata. U znanstveno istraživačkom projektu "Organizacija lokalne zajednice i podrška obitelji u posebnim uvjetima" bio je nositelj pod-projekta "Obitelj u Hrvatskoj danas". Voditelj je istraživačkog projekta "Obitelj u Hrvatskoj nakon rata". Kao istraživač je sudjelovao u znanstveno-istraživačkom projektu "Socijalna politika i socijalni razvoj", a trenutno sudjeluje u projektu "Modeli akcijskih i evaluacijskih istraživanja u socijalnom radu". Do sada objavio je samostalno ili u suautorstvu i su-uredništvu 15 knjiga, 25 znanstvenih 34 stručna rada, te 3 prethodna priopćenja. Od objavljenih knjiga posljednje dvije knjige koje su tiskane sveučilišni su udžbenici.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Knjige

Janković, J. (2004.) Pristupanje obitelji – Sustavni pristup. Zagreb: Alinea.

Janković, J. (2004.) Savjetovanje – Psihodinamski pristup. Zagreb: Et cetera.

Janković, J. (2004.) Savjetovanje u psihosocijalnom radu. Zagreb: Et cetera.

Bašić, J. i Janković, J. (ur.) (2003.) Lokalna zajednica izvorište Nacionalne strategije prevencije poremećaja u ponašanju djece i mladih. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju.

Janković, J. i Peko, A. (ur.) (2002.) Zajedno jači - 2. Zagreb: PRONI centar za socijalno

podučavanje.

Bašić, J. i Janković, J. (ur.) (2001.) Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladih. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju.

Janković, J. i Bašić, J. (ur.) (2001.) Prevencija poremećaja u ponašanju djece i mladih u lokalnoj zajednici. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju.

Peko, A. i Janković J. (ur.) (2000.) Zajedno jači. Osijek: PRONI centar za socijalno podučavanje.

Radovi

Janković, J., Berc, G. i Blažeka, S. (2004.) Činitelji rizika u ratom pogođenim krajevima. Naša škola, 50 (27), 67 – 85.

Janković, J. i Koren, Z. (2003.) Poremećaji djece predškolske dobi u odnosu na spol prema percepciji roditelja i odgajateljica. Socijalna psihijatrija, 2 (31), 85 – 95.

Janković, J. (2003.) Uloga školskog ocjenjivanja u odgojno – obrazovnom procesu. Naša škola, 49 (23), 3 – 15.

Janković, J. (2003.) Obitelj i lokalna zajednica u prevenciji poremećaja u ponašanju i psihosocijalnom funkcioniranju djece i mladih. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) Lokalna zajednica izvorište Nacionalne strategije prevencije poremećaja u ponašanju djece i mladih. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 59 – 74.

Janković, J., Berc, G. i Blažeka, S. (2002.) Obiteljske vrednote kao obiteljsko- ekološki činitelj. Socijalna ekologija, 11 (3), 189 – 215.

Janković, J. i Koren, Z. (2002.) Psihički problemi djece predškolske dobi u percepciji roditelja i odgajateljica. Socijalna psihijatrija, 30 (1), 3 –10.

Janković, J. i Koren Z. (2002.) Ponašanje djece predškolske dobi u percepciji roditelja i odgajatelja. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 9 (1), 5 – 16.

Janković, J. (2002.) Školski socijalni rad. Napredak, 143 (1), 47 – 59.

Janković, J. (2002.) Zlostavljanje djece i područja njegove prevencije. Napredak, 143 (3), 47 – 59.

Janković, J. (2001.) Ponašanje i spol djece predškolske dobi. Kriminologija i socijalna integracija, 9 (1-2), 11 – 19.

Janković, J., Rambousek, M. i Blažeka, S. (2001.) Inkluzija u lokalnoj zajednici. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) Prevencija poremećaja u ponašanju djece i mladih u lokalnoj zajednici. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece

i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 167 – 185.

Janković, J., Blažeka, S. i Rambousek, M. (2001.) Intervencija u socijalizacijski proces djece s posebnim potrebama. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladih. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 275 – 293.

Janković, J. (2000.) Psihičke posljedice rata i progonstva kod djece stradalnika rata 1991/95. u Hrvatskoj, U: Duraković-Belko, E. i Powell, S. (ur.) Psihosocijalne posljedice rata – Rezultati empirijskih istraživanja provedenih na području bivše Jugoslavije. Sarajevo, 195 – 198.

Kvalificirajući radovi za kolegij "Supervizija preventivnih programa"

Bašić, J. i Janković, J. (ur.) (2003.) Lokalna zajednica izvorište Nacionalne strategije prevencije poremećaja u ponašanju djece i mladih. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju.

Janković, J. (2004.) Supervizija posebnih psihosocijalnih programa – osobna perspektiva. U: Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 331 – 358.

DOC. DR. SC. KRISTINA URBANC

Sveučilište u Zagrebu
Pravni fakultet u Zagrebu, Studijski centar socijalnog rada.

kristina.urbanc@htnet.hr.

Datum izbora u zvanje: 27. lipnja, 2001. u zvanje docenta

Kristina Urbanc (rođ. Čiček) rođena je u Zagrebu 1967. Godine 1988. upisala se na Pravni fakultet u Zagrebu, smjer socijalni rad gdje je 1992. godine diplomirala. Godine 1995. magistrirala je na Fakultetu za defektologiju s temom: "Samopoštovanje u adolescenata u relaciji s obiteljskim odnosima i roditeljskim stavovima". Godine 1999. na istom je fakultetu obranila doktorsku disertaciju pod naslovom: "Samopoimanje, obiteljski odnosi i predodžba vlastite budućnosti u adolescenata – prognanika i izbjeglica". Od 1993. zaposlena je na Studijskom centru socijalnog rada u svojstvu znanstvenog novaka, a u studenom 1999. je izabrana u zvanje višeg asistenta. Godine 2001. izabrana je u zvanje docenta. Nositelj je kolegija "Socijalni rad s pojedincem" te izbornog kolegija "Kreativne metode u socijalnom radu". Sudjeluje u organiziranju, provođenju i superviziranju terenske nastave studenata druge godine. U okviru poslijediplomskog znanstvenog studija iz teorije i metodologije socijalnog rada nositelj je izbornog kolegija "Osnaživanje osoba s invaliditetom" te sudjeluje u izvođenju kolegija "Psihosocijalni pristup u radu s adolescentima".

Radovi u razdoblju 2000. do 2004.

Urbanc, K. (2004.) Supervizija studenata. U: Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 303 – 330.

Urbanc, K. (2004.) Kretanje i sport kao sredstvo holističkog pristupa u radu s osobama s invaliditetom. U: Zbornik radova sa skupa "Specifičnosti cerebralne paralize - klubovi, radionice i sportska djelatnost saveza koje rade u korist osoba s invaliditetom" održanog od 3 – 5. svibnja 2004. u Varaždinskim Toplicama, 32 – 38.

Urbanc, K. (2004.) Modeli prakse socijalnog rada i profesionalna etika. Zbornik radova "Druge radionice za socijalne radnice i radnike" održane u Trakošćanu od 21. do 23. travnja 2004. Zagreb. Hrvatski savez udruga tjelesnih invalida, 74-80.

Urbanc, K. i Kletečki, M. (2003.) Nekateri etički izazivi prakse socialnoga dela na Hrvaškem. Socialno delo, 42 (3), 183-188.

Urbanc, K. i Branica, V. (2003.) Obilježja i perspektive suvremenih programa obrazovanja socijalnih radnika. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 10 (1), 21-44.

Urbanc, K. (2003.) Značaj terenske nastave za razvoj profesionalnog identiteta socijalnih radnika. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 10 (1), 61 – 70.

Urbanc, K. (2003.) Mladi njegovatelji – djeca osoba s invaliditetom. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 10 (2), 187-196.

Urbanc, K. (2002.) Emocionalno zlostavljanje u obitelji adolescenata. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 2, 271-282.

Urbanc, K., Družić Ljubotina, O. i Kregar, K. (2002.) Neki aspekti terenske nastave u procesu obrazovanja socijalnih radnika. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 9 (1), 67-82.

Urbanc, K. (2002.) Neki aspekti procesa osnaživanja u radu s osobama s invaliditetom. Zbornik radova Simpozija o značaju interdisciplinarnog pristupa tretmanu cerebralne paralize, Lovran 4-6. studeni 2002., 149-157.

Urbanc, K. i Raguž, N. (2002.) Učenje je više od činjenja. U: Zbornik radova RI KVAŠ – 21 – Svaki učenik može uspjeti, II Hrvatski susret kvalitetnih škola, 67-70.

Urbanc, K. (2001.) Važnost kvalitete samopoimanja i predodžbe budućnosti za razvoj i očuvanje psihosocijalne otpornosti adolescenata. Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja, 36 (2), 169-178.

Urbanc, K. (2000.) Neke specifičnosti emocionalnog zlostavljanja djece i mladih. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 7 (2), 183-196.

Urbanc, K. (2000.) Osobna i profesionalna odgovornost socijalnih radnika u promicanju kvalitete života osoba s tjelesnom invalidnošću. U: II Hrvatski simpozij o cerebralnoj paralizi - Kvaliteta življenja osoba s cerebralnom paralizom, Zbornik radova. Zagreb: Hrvatski savez udruga dječje i cerebralne paralize, 89-94.

Urbanc, K. (2000.) Razvoj uspješnog identiteta u terminima teorije izbora. RI-KVAŠ 21 - Odiseja u školstvu, Zbornik radova. Rijeka: Medicinska škola, 24-28.

Urbanc, K. (2000.) Kvaliteta doživljaja vlastitih sposobnosti kao zaštitni čimbenik u procesu odrastanja i sazrijevanja. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladeži. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 84-96.

Urbanc, K. (2000.) Adolescentska procjena kvalitete odnosa s roditeljima s obzirom na njihovo iskustvo prognoza i izbještva. Društvena istraživanja, 3 (53), 431-449.

Urbanc, K. (2000.) Percepcija vlastite budućnosti adolescenata kao mogući zaštitni čimbenik. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 7 (2), 151-168.

Urbanc, K. i Družić, O. (1999.) Neka obilježja terenske nastave studenata socijalnog rada. Ljetopis studijskog centra socijalnog rada, 6, 39-58.

1. Kvalifikacijski radovi za kolegij "Teorije pomaganja"

Urbanc, K. (2005.) Izazovi socijalnog rada s pojedincem. Zagreb: Alinea.

Urbanc, K. (2004.) Modeli prakse socijalnog rada i profesionalna etika. Zbornik radova "Druge radionice za socijalne radnice i radnike" održane u Trakošćanu od 21. do 23. travnja 2004. Zagreb. Hrvatski savez udruga tjelesnih invalida, 74-80.

Urbanc, K. i Kletečki, M. (2002.) Nekateri etički izazovi prakse socialnoga dela na Hrvaškem. Socialno delo, 42 (3), 183-188.

Urbanc, K. (2000.) Razvoj uspješnog identiteta u terminima teorije izbora. U: RI-KVAŠ 21 - Odiseja u školstvu, Zbornik radova. Rijeka: Medicinska škola, 24-28.

Brandon, D., Maglajlić, R., Khoo, R., Urbanc, K., de Almeida, H., C., Berdnikovitch, N., Klimova, Y., Ogneva, Y., Iball, D., Levrero, P., Kuhne, K., Gluzman, S., D'Arcy, M. i Morris, L. (1998.) European snap-shot survey of attitudes towards mental health. Break trough. Cambridge: British Association of Social Work and Anglia Polytechnic University, 2, 2, 5-21.

2. Kvalificirajući radovi za kolegij "Procesi individualne i grupne supervizije" i "Supervizije studenata i početnika"

Urbanc, K. (2004.) Supervizija studenata. U: Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb. Društvo za psihološku pomoć, 303 – 330.

Urbanc, K., Družić Ljubotina, O. i Kregar, K. (2002.) Neki aspekti terenske nastave u procesu obrazovanja socijalnih radnika. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 9 (1), 67-82.

Urbanc, K. i Družić, O. (1999.) Neka obilježja terenske nastave studenata socijalnog rada.

Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 6, 39-58.

Urbanc, K. (1998.) Uloga klijenata s dodatnim potrebama u praktičnom obrazovanju studenata socijalnog rada i formiranju njihovog profesionalnog identiteta. U: Rehabilitacija u zajednici. Zbornik radova Prve Hrvatsko-Kanadske tematske konferencije. Zagreb, 101-103.

Urbanc, K. (1997.) Uloga terenske nastave u dodiplomskom obrazovanju socijalnih radnika-model Velike Britanije. Ljetopis studijskog centra socijalnog rada, 4, 129-162.

PROF. DR. SC. VLASTA VIZEK VIDOVIĆ

Sveučilište u Zagrebu
Filozofski fakultet, Odsjek za psihologiju

vvizek@ffzg.hr

Datum zadnjeg izbora: 16. 01. 2001. redovni profesor u trajnom zvanju

Vlasta Vizek Vidović rođena je 1950. u Zagrebu. Na Filozofskom Fakultetu u Zagrebu diplomirala je 1973. psihologiju, engleski jezik i sociologiju. Od 1975. godine radi na Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Doktorirala je 1983., a 1984. godine izabrana u znanstveno-nastavno zvanje docenta na Katedri za industrijsku psihologiju. Bila je predstojnik Katedre za školsku psihologiju na koju prelazi 1991. godine. U zvanje redovnog profesora izabrana je prvi put 1996. godine, a 2001. godine u trajno zvanje. Od 1998.-2000. godine je prodekan za nastavu Filozofskog fakulteta. Od 2002. godine prorektor je za međunarodnu suradnju Sveučilišta u Zagrebu. Predaje obavezni kolegij "Psihologija obrazovanja" i izborni kolegij "Psihologija obrazovanja učenika s teškoćama u školi". Sudjeluje u poslijediplomskom studiju Odsjeka za psihologiju te studijima glotodidatike i pedagogije na Filozofskom fakultetu. Vodila je i sudjelovala u više znanstvenih projekata Ministarstva znanosti i u međunarodnom projektu "Vrijednost rada u životu pojedinca". Bila je koordinator UNESCO-vog projekta "Initial teacher education in the institutions of higher education". U Centru za istraživanje i razvoj obrazovanja - IDIZ-a vodi projekt "Razvoj modela cjeloživotnog obrazovanja nastavnika i učitelja". Koordinator je TEMPUS SCM projekta "Strategic management of staff development at university". Objavila je (samostalno i u koautorstvu) oko 60 znanstvenih i stručnih radova, 3 knjige, 2 studije, 9 poglavlja u knjigama, a nekoliko knjiga i priručnika prevela je s engleskog. Izlagala je znanstvene radove na tridesetak znanstvenih skupova i kongresa u zemlji i u inozemstvu. Suraduje intenzivno na projektima više nevladinih udruga i članica je brojnih stručnih i znanstvenih udruga.

Popis radova u razdoblju 2000. – 2004.

Rovan, D. i Vizek Vidović, V. (2003.) Service learning in the university: A case study. Thinking classroom, 4 (1), 14-19.

Vizek Vidović, V. (2002.) Uloga škole u skrbi o djeci i mladima svjedocima rata. Dijete i društvo, 4 (1-2), 103-123.

Vizek-Vidović, V., Arambašić, L., Keresteš, G., Kuterovac-Jagodić, G. i Vlahović-Štetić, V. (2001.) Pet ownership in childhood and socio-emotional characteristics, work values and professional choices in early adulthood. *Anthrozoos*, 14 (4), 224-231.

Vlahović-Štetić, V., Kišak, M. i Vizek Vidović, V. (2001.) Uspješnost rješavanja problemnih matematičkih zadataka – Provjera matematičko-logičkog modela. *Suvremena psihologija*, 3 (1-2), 49-66.

Vizek Vidović, V. (2001.) Doprinos znanosti i nevladinog sektora u prevenciji i radu sa zlostavljanom djecom. U: *Nasilje nad djecom, zbornik radova*. Zagreb: Vijeće za djecu i Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži, 125-128.

Arambašić, L., Keresteš, G., Kuterovac-Jagodić, G. i Vizek Vidović, V. (2000.) The role of pet ownership as possible buffer variable in traumatic experience. *Studia psychologica*, 42, 135-146.

Vizek Vidović, V., Kuterovac-Jagodić, G. i Arambašić, L. (2000.) Posttraumatic symptomatology in children exposed to war. *Scandinavian Journal of Psychology*, 41, 297-306.

Arambašić, L. i Vizek Vidović, V. (2000.) Posredujuća uloga životinja u terapijskim programima. *Revija za rehabilitacijska istraživanja*, 36 (1), 17-24.

Kvalificirajući radovi za kolegije "Timska supervizija" i "Konzultacija i coaching"

Vizek Vidović, V. (2004.) Psihologija obrazovanja – Temeljna obrazovna znanost: 100 godina razvoja. U Bežen, A. (ur.) *Temeljne edukacijske znanosti i metodike nastave*. Zagreb: Akademija odgojnih znanosti Hrvatske, Profil, 41-49.

Vizek Vidović, V., Rijavec, M., Vlahović Štetić, V. i Miljković D. (2003.) *Psihologija obrazovanja*. Zagreb: IEP.

Rovan, D. i Vizek Vidović, V. (2003.) Service learning in the university: a case study. *Thinking classroom*, 4 (1), 14-19.

Vizek Vidović, V. i Arambašić, L. (2000.) Psihološke krizne intervencije. U: Arambašić, L. (ur.) *Psihološke krizne intervencije*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

DR. SC. VESNA VLAHOVIĆ-ŠTETIĆ

Sveučilište u Zagrebu
Filozofski fakultet, Odsjek za psihologiju

vvlahovi@ffzg.hr

Datum zadnjeg izbora: 3.07.2002. izabrana u zvanje izvanrednog profesora

Vesna Vlahović-Štetić rođena je 19. veljače 1959. u Zagrebu gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju. Studij psihologije na zagrebačkom Filozofskom fakultetu završila je 1982. godine. Na istom fakultetu magistrirala je 1986., a doktorirala 1996. godine. Od 1982. do 1987. zaposlena kao asistent na Odsjeku za psihologiju, Filozofskog fakulteta u Zadru. Asistent na Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu postala je 1987. godine, 1996. izabrana je u višeg asistenta, 1998. u docenta, a 2002. godine u izvanrednog profesora. Od 2000. godine predstojnica je Katedre za školsku psihologiju. U dodiplomskoj nastavi održava nastavu iz kolegija "Psihologija obrazovanja nadarenih učenika", "Metodika nastave psihologije" te vježbe iz kolegija "Psihologija obrazovanja". U okviru Poslijediplomskog studija psihologije vodi kolegij "Psihologija učenja i poučavanja". Voditeljica je programa specijalizacije iz školske psihologije. Sudjeluje u izvođenju poslijediplomske nastave na studiju pedagogije i glotodidaktike Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Osim nastave na Sveučilištu držala je brojne edukacije za učitelje, ravnatelje, stručne suradnike u školama, predavače CARnet-a, sveučilišne asistente i nastavnike. Voditeljica je znanstvenog projekta Kognitivni i socio-emocionalni čimbenici učenja matematike. Objavila je tridesetak znanstvenih i stručnih radova, te je koautor tri knjige (od kojih je jedna sveučilišni udžbenik). Izlagala je znanstvene radove na dvadesetak znanstvenih skupova u zemlji i inozemstvu. Sudjelovala je u brojnim stručnim projektima nevladinih udruga, UNICEF-a i Zavoda za školstvo. Predsjednica je Savjeta časopisa Suvremena psihologija. Članica je Društva psihologa Hrvatske, European Association for Research on Learning and instruction (EARLI) i International School Psychology Association (ISPA).

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Vlahović-Štetić, V. (2003./2004.) Rano učenje i poučavanje matematike. Zrno, 85/86, 8-10.

Vizek Vidović, V. i Vlahović Štetić, V. (2003.) Current models and new developments in Croatian teacher education. U: Moon, B., Vlasceanu, L. i Barrows, L.C. (ur.) Institutional approaches to teacher education within higher education in Europe: Current models and new developments. Bucharest: Studies in higher education, UNESCO-CEPES, 51-64.

Vlahović-Štetić, V. (2002.) Teorije darovitosti i njihovo značenje za školsku praksu. U: Vrgoč, H. (ur.) Poticanje darovite djece i učenika. Zagreb: HPKZ.

Vizek Vidović, V., Arambašić, L., Keresteš, G., Kuterovac-Jagodić, G. i Vlahović-Štetić, V., (2001.) Pet ownership in childhood and socio-emotional characteristics, work values and profesional choices in early adulthood. Anthrozoos, 14 (4), 224-231.

Vlahović-Štetić, V., Kišak, M. i Vizek-Vidović, V. (2000.) Uspješnost rješavanja problemskih matematičkih zadataka - Provjera matematičko-logičkog modela. Suvremena psihologija, 3 (1-2), 49-66.

Kvalificirajući radovi za kolegij "Modeli učenja odraslih"

Vizek Vidović, V., Rijavec, M., Vlahović Štetić, V. i Miljković D. (2003.) Psihologija obrazovanja. Zagreb: IEP d.o.o.

Miljević-Riđički, R., Miljković, D., Pavličević-Franić, D., Rijavec, M., Vizek Vidović, V., Vlahović-Štetić, V. i Zarevski, P. (2000.) Učitelji za učitelje. Zagreb: IEP d.o.o.

PROF. DR. SC. ANTONIJA ŽIŽAK

Sveučilište u Zagrebu
Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet

antonija@erf.hr

Datum zadnjeg izbora: prosinac, 2003. izabrana u zvanje redovnog profesora

Antonija Žižak rođena je 1952. godine u Banja Luci. Gimnaziju i Fakultet za defektologiju završila je u Zagrebu. Poslijediplomski studij iz socijalne psihijatrije, alkoholizma i drugih ovisnosti završila je 1982. godine na Stomatološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a doktorirala je na Pedagoškoj fakulteti Univerze v Ljubljani 1992. godine. Prvih pet godina radnog iskustva ostvarila je u Odgojnom zavodu Bedekovčina, a od 1979. godine radi na Edukacijsko-rehabilitacijskom fakultetu u različitim zvanjima. U prosincu 2003. godine izabrana je u zvanje redovite profesorice. Na dodiplomskom studiju Studijskog smjera poremećaji u ponašanju drži nastavu iz kolegija "Tretman djece i mladih s poremećajima u ponašanju" i "Trening komunikacijskih vještina", a na Poslijediplomskom znanstvenom studiju edukacijsko-rehabilitacijskih znanosti iz kolegija "Teorijska ishodišta tretmana mladih", "Modeli grupnog rada u tretmanu mladih" te "Krizna stanja i krizne intervencije u tretmanu". Do sada je objavila preko 70 znanstvenih i stručnih radova, deset znanstvenih i stručnih knjiga u koautorstvu, te brojne druge, stručne i edukativne radove i materijale. Većina radova prati osnovni stručni i znanstveni interes, a to su obilježja tretmana djece i mladih s poremećajima u ponašanju, tretmanski procesi i programi te njihova evaluacija. Stručno usavršavanje na području tretmana djece i mladih s poremećajima u ponašanju u trajanju od šest mjeseci tijekom 1982. i 1983. godine obavila je u Velikoj Britaniji i SAD-u. Završila je edukacije iz grupnog rada, realitetne terapije, obiteljske terapije, rada s traumatiziranim osobama, supervizije u psihosocijalnom radu, posredovanja u izvansudskoj nagodbi te izobrazbu za vođenje psihosocijalnog tretmana nasilnika. Pripremila je i vodila na desetke edukacija, seminara, predavanja i radionica za stručnjake iz različitih područja.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Knjige

Žižak, A., Koller-Trbović, N. i Lebedina-Manzoni, M. (2001.) Od rizika do intervencije. Zagreb: Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

Žižak, A. (ur.) (2003.) Priručnik za volontere uključene u program Velika sestra veliki brat. Zagreb: Udruga za inicijative u socijalnoj politici.

Koller-Trbović, N., Cvjetko, B., Koren-Mrazović, M. i Žižak, A. (ur.) (2003.) Model

izvansudske nagodbe u kaznenom postupku prema maloljetnicima i mlađim punoljetnicima. Zagreb: Ministarstvo rada i socijalne skrbi, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske i Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet.

Žižak, A. i Bouillet, D. (ur.) (2003.) Standardi programa prevencije poremećaja u ponašanju djece i mladih. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži i Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladih.

Radovi

Žižak, A. (2004.) Poremećaji u ponašanju: Između moderne i postmoderne konceptualizacije. U: Bašić, J., Koller-Trbović, N. i Uzelac, S. (ur.) Poremećaji u ponašanju i rizična ponašanja: Pristupi i pojmovna određenja. Zagreb: Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, 45- 57.

Žižak, A., Koller-Trbović, N. i Jeđud, I. (2004.) Poremećaji u ponašanju djece i mladih: Perspektiva stručnjaka i perspektiva djece i mladih. U: Bašić, J., Koller-Trbović, N. i Uzelac, S. (ur.) Poremećaji u ponašanju i rizična ponašanja: Pristupi i pojmovna određenja. Zagreb: Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, 119- 137.

Bašić, J., Žižak, A. i Koller-Trbović, N. (2004.) Prijedlog pristupa rizičnim ponašanjima i poremećajima u ponašanju djece i mladih. U: Bašić, J., Koller-Trbović, N. i Uzelac, S. (ur.) Poremećaji u ponašanju i rizična ponašanja: Pristupi i pojmovna određenja. Zagreb: Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, 147-156.

Žižak, A. (2004.) Procjena potrebe za supervizijom stručnih djelatnika zaposlenih u ustanovama za djecu. Kriminologija i socijalna integracija, 12 (1), 1-12.

Žižak, A. i Vučinić Knežević, M. (2004.) Značaj djetetovog doživljaja i opisa roditelja u socijalnopedagoškom dijagnosticiranju. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 11 (2), 191-214.

Ferić, M. i Žižak, A. (2004.) Komunikacija u obitelji – Percepcija djece i mladih. Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja, 40 (1), 25-37.

Žižak, A. (2004.) Supervizija volontera. U: Ajduković, M. i Cajvert, L. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 359-376.

Žižak, A. (2003.) Konceptualni aspekti učenja socijalnih vještina. Kriminologija i socijalna integracija, 11 (2), 107-115.

Žižak, A. i Koller-Trbović, N. (2003.) Sudjelovanje djeteta u procesu procjene potreba i planiranja intervencija. Dijete i društvo, 5 (1), 119-136.

Koller-Trbović, N., Žižak, A. i Novak, T. (2003.) Kvalitativna analiza u socijalnopedagoškom dijagnosticiranju. Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja, 189-202.

Koren-Mrazović, M., Koller-Trbović, N., Žižak, A. i Cvjetko, B. (2003.) Izvansudska nagodba u Republici Hrvatskoj. Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja, 211-222.

Nikolić, B., Koller-Trbović, N. i Žižak, A. (2002.) Metrijske karakteristike formulara za procjenu rizičnosti/potreba (FPRP). Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja, 38 (1), 103-121.

Koller-Trbović, N., Lebedina-Manzoni, M., Žižak, A. i Delić, T. (2002.) Rizični i zaštitni čimbenici u relaciji s veličinom grada i izloženosti ratnim razaranjima. Revija za sociologiju, 33 (3-4), 181-196.

Žižak, A. (2001.) Obilježja životnog okruženja dječjih domova. Dijete i društvo, 3 (4), 437-454.

Žižak, A., Nikolić, B. i Koller-Trbović, N. (2001.) Procjena poštivanja prava djeteta u obitelji. Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja, 37 (2), 127-142.

Žižak, A. (2001.) Pojavni oblici i načini suzbijanja zlostavljanja i zanemarivanja djece u institucionalnom smještaju. Dijete i društvo, 3 (1-2), 109-131.

Koller-Trbović, N., Žižak, A. i Bašić, J. (2001.) Određenje, prevencija i tretman poremećaja u ponašanju djece i mladih. Dijete i društvo, 3 (3), 319-340.

Lebedina-Manzoni, M., Delić, T. i Žižak, A. (2001.) Dječja procjena komunikacije u obitelji. Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja, 37 (2), 153-170.

Žižak, A., Nikolić, B. i Koller-Trbović, N. (2001.) Roditeljska percepcija poštivanja prava djeteta U: Janković, J. i Bašić, J. (ur.) Prevencija poremećaja u ponašanju djece i mladih u lokalnoj zajednici. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 91-113.

Hrabar, D., Vizek-Vidović, V. i Žižak, A. (2001.) Pravo djeteta na slobodno izražavanje vlastitog mišljenja u postupku rastave braka roditelja. Zagreb: Udruga za inicijative u socijalnoj politici - Centar za prava djeteta, UNICEF - Ured za Republiku Hrvatsku i Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

Žižak, A. i Koren-Mrazović, M. (2001.) Maloljetnička delinkvencija i primijenjeni programi podrške. Kriminologija i socijalna integracija, 9 (1-2), 51-60.

Žižak, A. (2000.) Velika sestra veliki brat - dvogodišnje iskustvo primjene programa u Hrvatskoj. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladeži. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 293-306.

Žižak, A. (2000.) Trends of juvenile delinquency in Croatia. U: The 4th session academy on the rights of the child - Theory and practice. Dubrovnik: Centar for the Rights of the Child-Centar for Social Policy Initiatives, The Childrens Rights Center, University of Gent, Radda Barnen, Swedish Save the Children and UNICEF, Office for Croatia, 85-94.

Vizek-Vidović, V. i Žižak, A. (2000.) Promicanje prava djeteta u programima nevladinih organizacija - Izvješće za 2000. godinu. Zagreb: Udruga za inicijative u socijalnoj politici, Centar za prava djeteta i UNICEF - Ured za Republiku Hrvatsku.

Kvalificirajući radovi

Žižak, A. (2004.) Procjena potrebe za supervizijom stručnih djelatnika zaposlenih u ustanovama za djecu. *Kriminologija i socijalna integracija*, 12 (1), 1-12.

Ferić, M. i Žižak, A. (2004.) Komunikacija u obitelji – Percepcija djece i mladih. *Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja*, 40 (1), 25-37.

Žižak, A. (2004.) Supervizija volontera. U: Ajduković, M. i Cajvert, L. (ur.) *Supervizija u psihosocijalnom radu*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 359-376.

Žižak, A. (2003.) Konceptualni aspekti učenja socijalnih vještina. *Kriminologija i socijalna integracija*, 11 (2), 107-115.

II. SURADNICI

MR. SC. IRENA BEZIĆ

Irena Bezić rođena je 1960. u Zadru, a od 1965. živi u Zagrebu, gdje je diplomirala psihologiju na Filozofskom fakultetu 1985 godine. Studirala je socijalni rad na Studijskom centru socijalnog rada od 1984. do 1988. godine. Poslijediplomski studij iz psihologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu završila je 1991. godine. Doktorski studij iz kliničke psihologije na Albert Ludwigs Universitat, Freiburg, Njemačka upisala je 1997. godine. Završila je edukaciju iz Supervizije, studij Kliničke psihologije (treća i četvrta godina), edukaciju iz kognitivne bihevioralne psihoterapije (I i II stupanj) i nedirektivne Rogersove psihoterapije (I i II st.), te obiteljsku sistemsku terapiju (I i II stupanj) i edukaciju iz Gestalt psihoterapije. Završila je nekoliko treninga: iz biodinamske psihoterapije, biodinamske masaže i Imago terapije. 1985. godine zapošljava se kao istraživač pripravnik u SANDOZ Klinische Forschung, Basel, Švicarska. Od 1986. do 1990. godine radi kao klinički psiholog u Zavodu za zaštitu djece s motornim smetnjama, Goljak, Zagreb. Od 1991. do 1993. godine radi kao znanstveni asistent na Katedri za zdravstvenu psihologiju, na Višoj medicinskoj školi. Sudjeluje u izvođenju kolegija: "Zdravstveni odgoj", "Klinički intervju", "Kreativne tehnike u radu s kliničkom populacijom" i "Kako učiti na medicini". Godinu dana, od 1993. do 1994. godine, radila je kao voditelj odjela za psihosocijalnu rehabilitaciju u Uredu UNICEF-a za Hrvatsku i Sloveniju. Od 1994. godine radi kao klinički psiholog i voditelj privatnog psihologijskog savjetovališta "Idemo dalje". Aktivni je član nekoliko domaćih i međunarodnih udruženja: Društva psihologa Hrvatske, Društva geštalt i integrativnih psihoterapeuta Hrvatske, Hrvatskog društva za superviziju i organizacioni razvoj, European Association for Psychotherapy i Deutscher Verband für Gestalttherapie.

Kvalificirajući radovi

Bezić, I. (2004.) Timska supervizija. U: Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 281 – 301.

Pili V., Car M., Bezić I., Mašić A. (1987.) Mi pomažemo bolesniku, tko pomaže nama?(naše iskustvo u radu s psihologom). Vjesnik med. sestara i med. teh. SR Hrvatske 25 (1-3), 7-10.

MR. SC. LILJA CAJVERT

Erik Dahlbergsgatan 29 A
411 31 GÖTEBORG,
Tel: 031- 16 42 56

lilja.cajvert@telia.com

Lilja Cajvert diplomirala je socijalni rad na Sveučilištu u Gothenburg-u. Godine 1978. i 1979. studirala je migracijske studije na Odsjeku za sociologiju, Sveučilišta u Gothenburg-u. Završila je edukaciju za psihoterapiju, obiteljsku terapiju i superviziju u obiteljskoj terapiji. Degree of Licentiate of Philosophy in Social Work, stekla je 1993. Godine 1976. započinje profesionalnu karijeru kao savjetovatelj u psihijatrijskoj bolnici u Gothenburg-u. Od 1978. do 1979. godine radi kao socijalni radnik u Centru za socijalnu skrb. Od 1980. do 1981. godine radi kao savjetovatelj u psihijatrijskoj poliklinici. Od 1985. godine bavi se provođenjem supervizije i psihoterapije unutar sustava socijalne skrbi. Od 1989. do 1993. godine predaje i provodi superviziju na Göteborgs Socialpsykologiska Institut AB. Od 1985. godine do danas predaje na Studiju za socijalni rad na Sveučilištu u Gothenburg-u. Suradivala je na nekoliko istraživačkih projekta, a 1985. godine vodila je projekt Žene imigranti u industriji. Vodila je prvu edukaciju iz supervizije u Bosni i Hercegovini u razdoblju 2001. do 2003. I bila glavni konzultant i predavač na projektu "Uvođenje supervizije u sustav socijalne skrbi u Hrvatskoj".

Kvalificirajući radovi

Ajduković, M. i Cajvert, L. (2004.) (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Ajduković, M. i Cajvert, L. (2003.) The development of social work supervision in countries in transition: Reflections from Croatia and Bosnia-Herzegovina. Social Work in Europe, 10 (2) 11-22.

Ajduković, M. i Cajvert, L. (2001.) Supervizija psihosocijalnog rada kao specifični oblik podrške i pomoći socijalnim radnicima i drugim stručnjacima u sustavu socijalne skrbi. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 8 (2), 195- 215.

IVAN (JANKO) MIJOČ

Kersnikova 23,
3320 Velenje, Slovenija
tel: 00386 (0)3 586 52
031 / 706 321

janko.mijoc@gov.si

Ivan (Janko) Mijoč rođen je 10. 07. 1954. u Šoštanju, Slovenija. Diplomirao je psihologiju na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Završio je edukaciju iz supervizije i savjetovanja u području organizacijskog razvoja. Terapeut i trener Integrativne psihoterapije. Predstavnik nemedicinske struke u Senatu invalidske komisije I. stupnja. Upisan na magisterij iz područja psihologije rada (HRM). Predavač na višoj školi za kolegij "Psihologija rada" i "Koncepti i vještine komuniciranja". Suraduje kao mentor pri izradi diplomskih radova i kao recenzent radova mladih istraživača. Trenutno je zaposlen u Ministarstvu financija kao podpredsjednik za područje "Razvoja kadrova". Koncipira i izvodi edukacije iz područja komunikacijskih vještina, timskog rada, motiviranja i nagrađivanja zaposlenika, rješavanje konflikata sa strankama te prevencija i ublažavanje posljedica stresa. Član je Društva psihologa Slovenije, sekcija DPS za psihologiju rada, Društva za integrativnu i geštalt psihoterapiju, Društva za superviziju Slovenije i ANSE – Association of national organisations for supervision in Europe.

ZDENKA PANTIĆ

A. Stipančića 8,
10 000 Zagreb

zpantic@yahoo.com

Zdenka Pantić diplomirala je 1976. godine psihologiju i sociologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Završila je edukaciju iz obiteljske geštalt-psihoterapije, Integrativne psihoterapije, edukaciju za edukatora iz Integrativne psihoterapije, edukaciju za Obiteljskog, bračnog i partnerskog terapeuta, edukaciju iz supervizije i organizacijskog razvoja, napredni program u superviziji i specifične edukacije za rad s traumatiziranima, žrtvama torture, obiteljima, te na prevenciji stresa i sagorijevanja. Radila je kao psiholog u Centru za socijalni rad Trešnjevka od 1977 do 1995. godine. Od 1995. godine vlasnica je i direktorica Psihologijskog savjetovišta «Ejrena» doo u Zagrebu. Direktorica je Međunarodnog rehabilitacijskog centra za žrtve mučenja u Zagrebu od 2002. godine. Pri Hrvatskom Caritasu supervizorica je za Obiteljska savjetovišta. Suraduje i sudjeluje u treninzima, istraživanjima i provođenju evaluacije s međunarodnim i domaćim organizacijama iz područja traume i ljudskih prava. Edukator je iz psihoterapije i supervizije Institut Fritz Perls od 1998. Suraduje kao trener/edukator s Društvom za psihološku pomoć u Zagrebu, Edukacijsko-rehabilitacijskim fakultetom u Zagrebu, te nekim međunarodnim organizacijama («Omega», Graz, Austrija; Fondacija «Zajedno», Ljubljana, Slovenija od 1996.). Sudjeluje u izvođenju nastave na Poslijediplomskom studiju iz psihotraumatologije na Medicinskom fakultetu u Zagrebu od 2000. godine. Suradnica je u Savjetovištu Edukacijsko – rehabilitacijskog fakulteta u Zagrebu i savjetovištu "Modus".

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Pantić, Z. (2004.) Povijesni pregled razvoja supervizije. U Ajduković M. i Cajvert L. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 39 – 57.

Stančić, Z., Pantić, Z. i Sekušak – Galešev, S. (2004.) Učitelji poučavaju učitelje,

«Nedjeljaši» - ili Timski pristup rješavanju problema. S vama – polugodišnjak Hrvatske udruge za stručnu pomoć djeci s posebnim potrebama – Idem, 1, 20 – 21.

Pantić, Z. (2004.) Što je važno u supervizijskom radu s traumom?. Izlaganje na Konferenciji Izazovi supervizije u jugoistočnoj Evropi, Opatija, 4 – 6. 3. 2004.

Kraljević, R. i Pantić, Z. (2003.) A hollow return. U: Repatriation as a part of reconstructive process in torture survivors (Interpersonal and intrapersonal process). Zagreb: Sida/IRCT, 19 – 23.

Pantić, Z. i Kraljević, R. (2003.) How we understood the repatriation process: Story about return told through several pictures done by children. U: Repatriation as a part of reconstructive process in torture survivors (Interpersonal and intrapersonal process). Zagreb: Sida/IRCT, 25 – 31.

Pantić, Z. i Kraljević, R. (2001.) A hollow return: How we understood the process of repatriation. Izlaganje na konferenciji The youth in post – war situation, Medical Network for Social Reconstruction in the former Yugoslavia – Neum, BiH.

Pantić, Z. (2001.) Obitelj i rat. U: Cvitan, G. i Tocilj – Šimunković, G. (ur.) Save as... Trauma uronjena u rat. Zagreb: IRCT, 81 – 85.

Kebede, E., Tocilj – Šimunković, G., Kraljević, R. i Pantić, Z. (2000.) Psychosocial assessment of torture victims repatriated to Bosnia and Herzegovina: Follow up study. Zagreb: IRCT.

PROF. DR. SC. HILARION PETZOLD

Hilarion Petzold završio je studiji filozofije i psihologije na Sorboni 1971. godine. Od 1971. do 1979. godine studirao je medicinu, spec. pedagogiju i sociologiju na Sveučilištima u Dusseldorfu i Frankfurtu. Četiri puta je doktor znanosti, te je član Francuske Akademije znanosti u Parizu, Francuska. Profesor je kliničke terapije pokretom i psihomotorike na Frie Univetsitat u Amsterdamu, Nizozemska. Voditelj je Poslijediplomskog studija supervizije na Frie Universitat u Amsterdamu, Nizozemska. Suradnik je nekoliko sveučilišta: u Grazu, Austrija, Bernu, Švicarska i Frankfurt, Njemačka. Znanstveni voditelj i suvlasnik je Instituta Fritz Perls u Dusseldorfu, Njemačka koji se bavi osposobljavanjem i razvojem stručnjaka za psihološki, psihosocijalni i pedagoški rad. Utemeljitelj i voditelj Evropske Akademije za psihosocijalno zdravlje i kreativni razvoj sa sjedištem u Dusseldorfu, Njemačka. Znanstveni voditelj magistarskog studija supervizije na Donnau Universitat Krems, Austrija. Kao edukator i supervizor vodi edukacije i superviziju u različitim poduzećima (npr. Škoda) i organizacijama (zdravstvene ustanove i klinike u Njemačkoj, Austriji, Švicarskoj).

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

(izvadak)

Ebert, W., Oeltze, J. i Petzold, H.G. (2002.) Die Wirksamkeit der Integrativen Supervision – eine quantitative und qualitative Evaluationsstudie zur Qualitätsentwicklung im EAG-Qualitätssicherungssystem. Düsseldorf/Hückeswagen: Europäische Akademie für psychosoziale Gesundheit.

Märtens, M. i Petzold, H.G. (2002.) Therapieschäden. Über Risiken und Nebenwirkungen von Psychotherapie. Mainz: Mathias Grünewald (im Druck).

Müller, L. i Petzold, H.G. (2002.) Problematische und riskante Therapie (nicht nur) in der Arbeit mit älteren und alten Menschen in "prekären Lebenslagen" - "Client dignity?" In: Märtens, Petzold (2002).

Petzold, H.G., Oeltze, J. i Ebert, W. (2002.) Die Wirkung Integrativer Supervision im Mehrebenenmodell – eine empirische Studie auf der Klienten-, Supervisanden-, Supervisoren- und Auftraggeberebene. Postgradualprogramm Supervision, Faculty of Human Movement Sciences, Free University of Amsterdam.

Sieper, J. (2002.) Hilarion Petzold – Begründer der Integrativen Therapie. U: Stumm, G. et al. Personenlexikon der Psychotherapie. Wien: Springer (in Vorber.)

Petzold, H. G. (2002.) Zentrale Modelle und Kernkonzepte der „Integrativen therapie“. Düsseldorf/Hückeswagen: Europäische Akademie für Psychosoziale Gesundheit.

Steffan, A., Petzold, H.G. (2001.) Das Verhältnis von Theorie, Forschung und Qualitätsentwicklung in der Integrativen Therapie. Integrative Therapie, 1-2, 63-104.

Petzold, H.G. (2001.) Integrative Therapie – Das „biopsychosoziale“ Modell kritischer Humantherapie und Kulturarbeit. Ein „lifespan developmental approach“. Paderborn: Junfermann.

Petzold, H.G. i Steffan, A. (2001.) Zwischenbericht. Begleitforschung zur Qualitätssicherung der Weiterbildung „ÖÄK-Diplom Psychotherapeutische Medizin“. U: Ausbildung und Therapie. Krems: Niederösterreichische Ärztekammer.

Petzold, H.G., Wolf, H.U., Landgrebe, B., Steffan, A. i Josic, Z. (2000.) Integrative Traumatherapie – Modelle und Konzepte für die Bearbeitung von Patienten mit „posttraumatischer Belastungsstörung“. U: Kolk, van der, B.A., Mc Farlane, A.C. i Weisaeth, L. (ur.) Traumatic Stress. Paderborn: Junfermann, 445-579.

Petzold, H.G., Hass, W., Märtens, M. i Steffan, A. (2000.) Wirksamkeit Integrativer Therapie in der Praxis – Ergebnisse einer Evaluationsstudie im ambulanten Setting. Integrative Therapie, 2-3, 277-354.

Petzold, H.G., Scheiblich, W. i Thomas, G., (2000.) Psychotherapeutische Maßnahmen bei Drogenabhängigkeit. U: Uchtenhagen, A. i Zieglgänsberger, W. (ur.) Suchtmedizin. München: Urban & Schwarzenberg, 322-341.

Petzold, H.G., Orth, I., Schuch, W. i Steffan, A. (2000.) Integrative Therapie als „angewandte

Anthropologie“ – Theorienbildung und Praxisstrategien in „polylogischer Konnektivierung“ von Menschenbild, Behandlungsheuristiken und therapeutischer Beziehung (Chartacolloquium II). Düsseldorf/Hückeswagen: Europäische Akademie für Psychosoziale Gesundheit.

Petzold, H.G. i Steffan, A. (2000.) Ausbildungsevaluation und Qualitätssicherung und der Integrativen Therapie – das EAG-Qualitätssicherungssystem. *Integrative Therapie*, 2/3, 355-366.

Sabrana djela objavljena 2003 u izdanju Junfermann Verlag Paderborn

Kvalificirajući rad

Petzold, H.G. (1998.) *Integrative Supervision*. Junfermann: Paderborn.

JASENKA PREGRAD

Jasenska Pregrad rođena je 14.10.1950. u Splitu. Diplomirala je na Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu 1974. godine. Od 1977. do 1994. godine radi kao školski psiholog u II. gimnaziji u Zagrebu. Kao edukator, trener i supervizor radi u Centru za žene žrtve rata od 1994. do 1996., u projektu "Izobrazba za pružanje pomoći u posttraumatskom oporavku" Društva za psihološku pomoć i Catholic Relief Services, SAD. Od 1992. godine edukator je geštalt psihoterapije. Dvije godine, od 1998. do 2000., bila je ravnatelj LINigra – privatne škole s pravom javnosti. Od 1992. predavač je na Poslijediplomskom studiju Odsjeka za psihologiju, Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Suraduje na kolegijima "Psihoterapijske škole" i "Psihološki tretmani u školi". Od 2000. do 2003. godine suraduje kao supervizor na dva programa: "Podrška djeci s teškoćama u ponašanju" organizacije "Suncokret" i "Edukacija iz supervizije" za sustav socijalne skrbi. Završila je izobrazbu iz behavior terapije I. i II. (1978.), poslijediplomsku četverogodišnju specijalizaciju iz geštalt psihoterapije (1993.), poslijediplomsku dvogodišnju izobrazbu "Usavršavanje iz psihosocijalne traume i oporavka", trogodišnji program specijalizacije iz Obiteljske systemske terapije (1999), te edukaciju za supervizora (2002.). Koncipirala je i provodila brojne seminare (predavanja i radionice) o temama za koje ima profesionalni interes kao što su kognitivna psihologija - kreativnost i produktivno mišljenje, učenje i pamćenje, razvojna psihologija – adolescencija, psihoterapija - geštalt terapija, kreativne i ekspresivne tehnike, komunikacija, stres, trauma, gubitak i tugovanje, sistemski pristup obitelji, krizne intervencije i supervizija. Član je Hrvatskog psihološkog društva, Društva za superviziju Hrvatske, Društva za psihološku pomoć, gdje je i član Savjeta Društva (od 1994.). Potpredsjednica je Hrvatskog centra za dramski odgoj od 2002. godine. Osnivač i član Društva geštalt i integrativnih psihoterapeuta od 1997. godine.

Kvalificirajući radovi

Pregrad, J (2004.) Korištenje metafore, kreativnih i ekspresivnih tehnika u superviziji. U: Ajduković, M. i Cajvert L. (ur.) *Supervizija u psihosocijalnom radu*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Pregrad, J (2003.) *Obiteljska psihoterapija*. U: Biro, M. i Butollo, W. (ur.) *Klinička psihologija*. Munchen: Ludwig Maximilians Universität.

Pregrad, J i Ajduković, M. (2003.) The Development of Supervision in Croatia. Supervision, Mensch Arbeit Organisation, Uber Grenzen Hinweg, Sprachlich, National, Kulturell, 1.

Pregrad, J i Arambasic, L. (2002.) Hvorfor vi besluttede os for at laere, hvordan man fisker. U: Nar det almindelige bliver valmindelighigt vigtigt. Vejle, Danmark: Special-paedagogisk forlag, CETT.